

Adopce 3

Jeffersonville, Indiana, USA
22. smět, 1960

1 ...Bratře Neville. Dobré ráno, třído. Jsme velice šťastni, že jsme tady opět, abychom vás znovu pozdravili v tom na vše postačujícím jménu Pána Ježíše. Doufám, že jste prožili veliký týden Jeho slávy a požehnání.

Když jsem dnes ráno přicházel, potkal jsem tu malého chlapce, který mi věnoval malý obrázek znázorňující anděla strážného, který bdí nad dvěma malými dětmi. Nevěděl jsem, že to byl Daultonův... Daultonův malý chlapec.

2 A před několika týdny nebo několika... asi před dvěma týdny byl zde jistý otec, křesťanský otec, který prosil za svou dospívající dceru, která ještě nebyla křesťankou. Zatímco stál v modlitební řadě, Duch Svatý řekl: „Dávám ti tvé dítě.“ A tak ona je dnes ráno zde, je spasena, pokřtěna ve jménu Pána Ježíše, sedí tady na pódiu přesně tak, jak řekl Duch Svatý. A ty ostatní děti sedí zde kolem dokola. A vím, že Daultonova rodina se z toho raduje.

3 Vidím zde drobnou paní, za jejíž dítě jsme se modlili minulou neděli, i když ono již bylo blízké smrti. A vidím, že ono je dnes ráno stále s námi a radujeme se z toho, sestro. Oni si mysleli, že to dítě má svalovou dystrofii, ale nebylo tomu tak. A jsme za to velice vděční.

4 Vidím všechny naše dobré přátele. Vzpomínám si, že tento muž zde přišel ke mně jednou ke speciálnímu rozhovoru v Chatauqua; domnívám se, že to bylo tam. Snědli jsme společně snídani s tvou manželkou a dětmi. Domnívám se, že jsi to byl ty a tvoje manželka, a také tvoje děti. Ano. Middletown, kde jsme všichni... Zapomněl jsem, jak se to jmenovalo, a proto jsem prostě řekl Chatauqua. Ano, pane.

Mnozí z mých dobrých přátel... Vidím tam bratra Charlie Coxe a sestru Nellie, kteří jsou pro mne druhým domovem a oni by... prostě by mohli být mými vlastními dětmi. Já k nim chodím... A většinu svého volného času trávím zrovna tam. On je nejlepším lovcem veverek v Kentucky, zatímco já v Indianě. A tak Indiana... A Charlie, říkám ti na rovinu, že toužím, zmocnil se mě takový pocit, jako bych měl chytit několik měsíčků nebo pruhovaných okounů předtím, než se tam objevím. Cítím, že bych toho mohl ještě spoustu zvládnout.

5 Bratr Parnell... Arnett, z Jižní Caroliny a bratr... Dobrá, tolik různých lidí z různých míst, kteří přišli dnes ráno, aby nás navštívili a byli spolu s námi.

Víte, my tu nemáme žádné regulérní členství. My máme mezi sebou pouze společenství, zatímco krev Ježíše Krista, Syna Božího nás očisťuje od veškeré nepravosti.

6 Nuže, prožíváme nádherné studium, je to slavné. A my jsme... každopádně vím, že já se z toho raduji a vím, že i vy také se z toho těšíte. Během dne začínám někdy o těchto věcech hovořit nebo spíše číst; vezmu dva verše a začínám procházet Písmem a ihned, víte, procházím od I. Mojžíšovy ke Zjevení a stále to přichází.

Víte, chtěl bych věnovat určitý čas, abychom v něm vzali knihu k Židům a vzít něco na způsob... Dobrá, když se blíží sezóna lovu veverek, totiž září... či říjen, nebo srpen, víte, a pokračovat v tom, dokud neodjedu do zámoří, a tak se budeme každý večer věnovat knize k Židům nebo knize 2. Mojžíšova. Jak Bůh v Exodu vyvedl svůj lid z Egypta; a exodus — to je nádherný předobraz pro nás, kteří se teď připravujeme na náš exodus. To je... ó, to je tak nádherná věc. Celé Písmo je společně provázáno a je to jeden veliký příběh.

7 Nuže, dnes ráno se stále nacházíme v knize... Chtěli jsme vzít nejdřív první tři kapitoly knihy k Efezským — je to Pavlova epištola k Efezským v Efezu... on se pokouší umístit církev na její pozici. A předtím, než k tomu přistoupíme, mohli bychom několik dalších chvil věnovat modlitbě, dříve než k tomu přijdeme.

8 Ó Pane, náš Bože, přicházíme nyní do Tvé přítomnosti tak nehodni; a přesto víme, že tam čeká obětní krev, jež nás očisťuje od veškeré špíny a staví nás před Otcem bez úhony a bez vrásky. Není nic, co bychom vůbec mohli učinit, abychom si to zasloužili, ale protože to Ježíš udělal pro nás, my se pokorně skláníme před Jeho přítomností a prosíme Jeho jménem, abys dnes ráno poslal Ducha Svatého do našeho středu. A jelikož nejsem teologem a nevím, jak uspořádat písmo, dělám to pouze pod inspirací a jsem vděčný a nadšený za ty pocity Ducha Svatého, který působí v celé mé bytosti. Necht' nás to všechny vespolek požehná, zatímco budeme číst z tvého Slova, aby se ono mohlo stát pro nás věčným životem, dej nám to, Otče. Prosíme v Ježíšově jménu pro zásluhy samotného Ježíše. Amen.

9 Nuže, možná bych mohl úvodem říct, že pokud by se mi stalo a řekl bych něco, co není v souladu — co není řádně uspořádáno nebo snad je úplně chybné ve srovnání s vaším učením nebo s něčím, s čím byste nemohli souhlasit — důvěřuji Duchu Svatému, že On to udělá natolik okořeněné, a tak příjemné, že z toho nevznikne žádné pohoršení. Rozumíte? Že to bude v lásce a společenství a že to... že to bylo

takto míněno.

A to všechno se odvíjí od nedělního kázání (tuším, že to bylo minulého nedělního rána) „Zavržený Král“. Má už někdo tuto pásku? Myslím si, že už ji mají a pokud ji chcete, můžete ji mít — „Zavržený Král“.

10 Nuže, během několika dnů budeme zahajovat *shromáždění* nahoře v Middletownu, v Ohiu. Přejeme si, aby všichni, kteří mají v té době naplánovanou dovolenou, aby se tam s námi určitě setkali, protože očekáváme nádherný čas obecenství v Middletownu, v Ohiu. Domnívám se, že předsedou tamějšího výboru je Dr. Sullivan. Bude to po pět večerů. Budu kázat jako hostující řečník na Mezinárodní konferenci svobodné církve; a pak po tom se budou konat naše vlastní shromáždění. Máme to zajištěno až do dvanáctého. Ale byli jsme vyrozuměni, že bychom mohli pokračovat dokonce i v následujícím týdnu. Záleží to jen od vedení Ducha Svatého. My všichni chceme být vedeni Duchem; co říká právě Duch, aby se udělalo, a pak to rychle vykonat.

11 A zapamatujte si, zatímco jsme poslušní Duchu, chceme se naučit jedné velké lekci, abychom nedělali nikdy nic ukvapeně. Rozumíte? Věnujte tomu váš čas, mějte víru. Jestliže jsme o něco Boha poprosili, pamatujte, Bůh odpovídá na modlitby. Ale On to dělá ve svém čase a nejlepším způsobem, a tak, aby to bylo pro nás nejvýhodnější. A pokud tomu tak není, co zde dnes ráno děláme? Kvůli čemu tvrdíme, že jsme křesťany? Jestliže to není Boží Slovo, pak to není pravda a pak bychom byli nalezeni mezi lidmi jako ti nejubožejší.

A tak jsem rád, že se mohu připojit k mnoha zdejšími srdcím, která ví, že toto je neomylné Slovo Boží. Pak se stává každé slovo pravdivé. Každé Jeho slovo, každá jeho fáze. A s Boží milostí mi bylo dáno privilegium, abych mohl tuto zem spatřit, tu, do které budeme jednoho dne cestovat.

12 Včera... Lidé si neuvědomují, jak skličující chvíle jsou spojeny se službou tohoto druhu. Byl jsem velice sklíčený a řekl jsem manželce: „Přál bych si, abych už mohl odejít.“

Ona řekla: „Proč to takto říkáš, Bille?“

Řekl jsem: „Ó, mám zde samé trable a takové věci.“

A připadalo mi to, jako kdyby Duch Svatý řekl: „Copak se jim chceš vyhnout? Snažíš se z nich vykrotit?“ Vidíte?

„Ne,“ řekl jsem: „Jen mi dej čelit těmto věcem a postavit se k nim tváří v tvář. Rozumíte, právě tak...“
Rozumíte?

Je to mnohem lepší. Čestně, pravdivě, říkám to jako očitý svědek, že ihned, jakmile tento život pomine, vstupujeme do země, která přesahuje všechno, na co bychom byli schopni pomyslet. A pokud se zde nachází někdo cizí, doufám, že nebudeš... Prosím Boha, abys mě nepovažoval za fanatika. Já bych si přál být upřímným... cokoli by to bylo a říkat pravdu. K čemu by mi bylo dobré, kdybych říkal něco špatného, když tady máme do činění s tolika pravdivými věcmi? Proč bychom měli o tom říkat něco špatného? Vidíte? Je to prostě pravda.

13 Není tedy divu... Tuším, že to byl Pavel, který byl vytržen nahoru do třetího nebe a spatřil věci, o kterých se nesluší mluvit. Jednoho dne řekl: „Co oko nevidělo, ani ucho neslyšelo, ani na lidské srdce nevstoupilo, to připravil Bůh těm, kteří Ho milují.“

Ó, my prostě žijeme... My zde žijeme na smetišti. Je to tak. Je to smetišť, velká hromada tlejícího dýmu z této špíny. I když tím nejsme sami zasaženi, musíme žít zde, odkud vychází ten kouř a dým, ze žhavých uhlíků hříchu. Jedna z nejhnusnějších věcí, na kterou mohu pomyslet, je stará hromada smetí někde za městem, která doutná. Už jste se někdy nacházeli poblíž něčeho takového? To je hrozné, je to takový zkažený zápach dýmu pocházející ze všeho možného svinstva — a vy to musíte dýchat, a to vás nutí se od toho odvrátit.

14 Vzpomínám si, jak jsem jednou musel jet dolů do New Albany, podél osmnácté ulice, kde kdysi bývalo takové staré smetišť. A musel jsem tam odečítat údaje z plynoměru. A prostě hrozil jsem se z toho dne — to byla 18. ulice — když jsem tam musel jet, protože ten zápach byl prostě hnusný a já ho musel čichat; ležely tam mrtvé krysy a psi a všechno možné, víte... a doutnalo to. A to tělo a ten ošklivý zápach vycházel skrze to nahoru.

Nuže, k něčemu takovému můžeme přinejmenším přirovnat tento život. Pouze tlení... a hřích, který smrdí z každé strany, tak to tam bylo, mluvím duchovně. Ale, ó, tam kde ten něžný vánek volně vanul, tam je všechno líbezné, tam vládne pokoj a radost a věčný život, tam za tou řekou! Ale zde se nacházíme na bojišti, a proto si nelehněme, ale řekněme: „Musíme pospíchat, abychom se tam dostali.“ Přivedme s sebou každého, kterého můžeme přivést. Ano.

15 A nyní, účelem těchto lekcí je, aby ti, kteří již vešli do této země, byli pevně zakotveni. Cílem tohoto studia knihy k Efezským je umístění církve na pozici, kde ona pevně stojí v Kristu. Je to starozákonní

předobraz vzatý z knihy Jozue, kde Jozue rozdělil losem (měli jsme to minulou neděli), kde Jozue rozdělil losem území každému jednomu muži a on to udělal na základě inspirace.

Jak Mojžíš vyvedl lid z Egypta (kde měli česnek, pórek) a dal jim místo, které jim Bůh zaslíbil před čtyřmi sty lety... nebo čtyři sta let předtím, že je přivede na místo, do dobré země, oplývající mlékem a medem. A Mojžíš vedl Izraelské děti rovnou do této země, ale je tam nedovedl.

A Ježíš k těm duchovním, k těm lidem, kterým byl... od počátku byl zaslíben Duch Svatý; Ježíš nás vedl k tomu zaslíbení. Ale Duch Svatý přišel jako Jozue, aby převzal vedení, vedl a ukazoval cestu a aby ovládl tuto zem nebo ovládal církve. My potom v podstatě sledujeme, že v našem...

16 Nuže, právě v tom si možná lidé myslí, že jsem hrubý a pokouším se znevážit bratry. Není to tak! Bůh je mým soudcem, že to tak není. Rozumíte? Snažím se pouze poukázat na to, co je pravdivé. Vidíte? My jsme si zvolili vůdce z lidí místo toho, abychom byli vedeni Duchem Svatým. Chtěli jsme mít muže, kteří by nám přidělili náš podíl a aby nás vedli; denominace, jako Metodisté, Baptisté, Presbyteriáni, Luteráni, Církev Kristova, Letniční a jiné denominace, aby ustanovili vzorovou organizaci, a my ji budeme následovat. Ale my jsme...

Nikde na základě Bible jsme neměli takové věci dělat. Není zde ani jediný text písmo v celé Boží Bibli, že by On někdy organizoval církve nebo, že by se kdy zmínil o nějaké organizaci. V Bibli neexistuje ani jediné místo — ale vždycky je to spíš v rozporu s tím. On nechce, abychom se přizpůsobovali věcem tohoto světa. On nás chce mít jako zvláštní (lid) postavený stranou.

Nemíním tím, abychom byli takřikajíc hlupáckové. Ale míním, že máme být vyvolaným lidem, ó, požehnaným svatým národem, který žije bezúhonně a jedná... a vede si tak, jak si to přeje Ten, který působí v nás, protože my jsme Jeho dílem stvořeným v Kristu Ježíši k dobrým skutkům.

17 Nuže, ve středu večer... mnozí z vás tu nebyli ve středu večer, ale dostali jsme se do... Věřím, že to byl třetí verš nebo... Ne, to bylo do pátého verše: „... k adopci nebo...“ umístění lidí.

Ó, jak Bůh usiluje o to, aby umístil svůj lid... A když Bůh někoho umístí, pak si celá církev přeje být jako on, chce mít ty stejné věci, konat ty stejné věci. Ale každý byl jinak zformován. Jsme učiněni různorodě. Naše povahy jsou různé a stejně tak jsme umístěni na různé pozice — každý pro jinou práci. Možná někdo je zde pouze kvůli tomu, aby dělal nějakou malou práci; někdo jiný pro veliké dílo. Domnívám se, že to byl David nebo některý z proroků, teď jsem to zapomněl. On řekl: „Raději bych byl rohoží v domě Hospodinově, než abych přebýval ve stáncích bezbožníků.“

18 Nuže, chtěli bychom se na okamžik zastavit u adopce, v pátém verši, a pokusíme se dostat tak daleko, jak to jen bude možné. Ale nyní si zapamatujte téma, je to ‚umístění‘ se vším všudy. Kolik z vás tomu rozumí? Chtěl bych od vás uslyšet, jak opakujete to jedno slovo. Umístění (shromáždění opakuje po bratru Branhamovi) „Umístění těla...“ těla Ježíše Krista na pozici v Kristu, kam nás Duch Svatý vede. Tak tedy, teď to máme. Vidíte? Umístit nás na pozici — kniha k Efezským je k tomu, aby to učinila.

19 A sledujte toho hlavního mistra, učitele Pavla. První věc, kterou on dělá je ta, že vytluče všechny představy o nějakém odpadnutí. On se snaží vytlouci každou představu o tom, „že člověk je dnes křesťanem a zítra jsem ztracen a na druhý den mě Bůh odsoudí a na další den jsem znovu zpátky.“ To je přece nesmysl! Nuže, to je... Tato kniha není určena nějakému evangelizačnímu vyučování, nějakému evangelistovu kázání. Já se na misijních polích těmto věcem vyhýbám. Já to přináším církvi, protože Pavel tímto oslovuje svaté: ty, kteří byli povoláni, zachováni a naplnění, postaveni stranou a nacházejí se v Duchu Svatém a již jsou v Kanaánské zemi. On se jim to snaží zaprvé vysvětlit, dostat z nich představy, že můžeš být ztracen a že musíš dělat tohle a bát se tam toho. Neboj se ničeho, protože on se snaží vysvětlit, kde se nacházíš, kdo jsi a v čem stojíš.

20 Nuže, můžeš spáchat nějaké nedobré věci, ale pokaždé, když provedeš nějakou špatnost, budeš si za to pykat. Ano, prosím. Budeš sklízet to, co jsi zasel! Ale to nemá nic společného s tvým spasením. Když jsi zrozen z Ducha Božího, máš věčný život a nemůžeš již zemřít stejně tak, jako Bůh nemůže zemřít. Stáváš se částí Boha, jsi synem Božím.

Narodil jsem se jako Branham. Vy mě můžete nazývat nějakým jiným jménem. Prostě jiným jménem; ale to ze mě neudělá nikoho jiného — stále zůstávám Branhamem. Narodil jsem se Branhamem a vždycky Branhamem zůstanu. Může se stát, že někdy mohu být zmrzačený, mohu být zdeformovaný artritidou nebo se mi může přihodit autonehoda a zřídí mě tak, že budu zcela roztrhán, že budu vypadat jako nějaké zvíře, ale stále budu Branhamem. Proč? Protože mám uvnitř Branhamovu krev.

21 A to je právě to, čím jste vy. Tak dlouho, dokud vás Bůh učinil... Nuže, zapamatujte si, nemluvím k těm, kteří se nacházejí vně Krista; mluvím k těm, kteří se nacházejí v Kristu. A jak se můžeš dostat do Krista? Jedním Duchem. Velikými písmeny D-U-CH... což znamená „jedním Svatým Duchem jsme všichni vekřtěni do jednoho těla.“ A jak se dostaneme dovnitř? Vodním křtem? Ó, jak já s vámi baptisté a Církvi Kristova nesouhlasím. Nikoliv vodním křtem, v žádném případě! I. ke Korintským 12 říká: Jedním Duchem,

(Duchem Svatým) jsme uvedeni do tohoto těla a jsme prostě v takovém bezpečí, jako to tělo. Bůh to zaslíbil.

22 Jak by mohl Bůh někoho odsoudit znovu, když On šel na Golgotu? On šel nahoru na Golgotu, On byl zbitý, potřený. On nebyl schopen uzdravovat, sotva mohl ze sebe vyrazit nějaké slovo. A proč? Měl na sobě hříchy tohoto světa. Ne kvůli tomu, že On byl hříšníkem, ale byl učiněn hříchem za mě a za tebe. Všechny hříchy tohoto světa, počínaje Adamem až do Jeho příchodu, byly vloženy na jeho bedra. A Bůh netrestal svého Syna. On trestal hřích. Vidíte, jak hrozné to bylo? On činil usmíření. On klestil cestu úniku pro všechny, o kterých Bůh na základě svého předzvězení věděl, že přijdou. A k tomu se dostaneme během několika následujících minut.

23 Nuže, tedy, potom když jste... Jedním Duchem jsme vekřtěni do tohoto těla — jednoho těla, kterým je Kristus a jsme navěky v bezpečí.

Nuže, zdá se, že právě zde to může podivně zasáhnout, obzvláště věřící přidržující se arminianismu; totiž oni musí dělat něco sami (o sobě), aby si to zasloužili nebo udělat něco záslužného. Ale jak to může probíhat současně prostřednictvím dvou různých věcí? Je to buď skrze milost nebo skrze skutky, jedno, nebo druhé. Nemůže to být obojím... to jsou dvě různé věci; to se musí stát pouze díky jedné jediné věci.

24 Já zde prostě nemohu vidět nic víc než milost Boží. Je to moje přesvědčení. Vždycky jsem věřil v milost. To, co vidím u sebe je skrz na skrz milost, to je všechno. To není... Dokonce i ve svém vlastním životě, když jsem byl chlapcem, nemohl jsem vidět nic jiného kromě milosti, milost. Oni říkají: „Jestli mě podrbeš po zádech, já tě podrubu taky.“ To je hrozné přirovnání. Vždyť nezáleží na tom, jestli mě podrbete nebo ne; pokud chcete podrbat, já vás každopádně podrubu. Vidíte? Milost. Ano, prosím. Pohledte, milost působící skrze lásku. Pokud to potřebuješ, (i kdybys pro mě nic neudělal; to s tím nemá nic společného, ale pokud to potřebuješ, já to tak či onak udělám). Milostí, protože ty tuto věc potřebuješ.

25 Potřeboval jsem spasení. Ale nebylo tu nic, co by mě mohlo spasit. Ale také tu nebylo nic, co bych mohl ohledně této věci podniknout sám. Já jsem prostě nebyl schopen v žádném případě zachránit sám sebe. Potřeboval jsem však spásu, protože jsem věřil v Boha. A Bůh poslal svého Syna, učinil Ho na podobenství hříšného těla, aby trpěl na mém místě. A tak jsem byl spasen; pouhou milostí jsem byl spasen. Neexistovala ani jediná věc, kterou bych byl schopen udělat, nebo byste byli schopni udělat vy, abyste se spasili sami. A ty, které On předzvěděl před založením světa...

26 Tím jsme se zabývali minulou středu. Znázornili jsme Boha jako toho Elah, Elohima a ukázali jsme, že On byl soběstačný, ale uvnitř v Něm bylo otcovství, uvnitř Něj byly různé vlastnosti, takové jako Spasitel, Uzdravitel. To vše se v Bohu nacházelo a Bůh byl samoexistující. A jelikož byl Spasitelem, byl také Otcem... Neměl anděly, neměl nic. Neexistovalo nic kromě Něho. On existoval sám. Neexistovalo nic jiného kromě Boha.

Ale, protože byl Bohem, muselo být něco, co by Ho uctívalo, protože On miloval být uctíván. A jeho vlastní Bytost stvořila jiné bytosti, aby Ho uctívaly. (Nuže, jen na chvíli. Vraťme se k tomu znovu. Jen na chvíli. Nejsme schopni projít celou touto záležitostí, ale budete to mít na pásku.) Ale potom, protože byl Bohem, stvořil anděly a andělé Ho uctívali. Andělé Ho uctívají i nadále. Zatímco andělé, kteří stojí v Boží přítomnosti, mají po šesti křídlech... neboli šest křídel. Dvěma zakrývají své tváře, dvěma své nohy a dvěma létají v Jeho přítomnosti a volají dnem i nocí: „Svatý, svatý, svatý Hospodin, Pán Bůh všemohoucí.“ Hle, co říká Písmo. Oni Ho uctívali. Nuže, bylo stvořeno něco, co by Ho uctívalo.

27 A v Jeho nitru se dále nacházel atribut Spasitele. Jak mohlo jedno z těchto stvoření, jestliže neexistoval žádný hřích nebo hříšné myšlenky, jak mohl být někdo z nich ztracený? To nebylo možné. A tak zde muselo být učiněno něco, co mohlo být ztraceno, aby se On mohl stát Spasitelem. On byl ve svém nitru Uzdravitelem. Věříte, že On je Spasitelem? Věříte, že On je Uzdravitelem? Dobrá, ale co, jestliže neexistovalo nic, co by mohlo být spaseno nebo uzdraveno? Vidíte, a tak se zde muselo ukázat něco, co bylo učiněno takovýmto způsobem.

Nuže, On to tak nikdy neudělal, ale postavil člověka na základě svobodné mravní volby: „Jestliže si zvolíš *toto*, budeš žít. Jestliže si zvolíš *tamto*, zemřeš.“ A každý člověk přicházející na svět, je na tom stále stejně. Bůh skrze své předzvězení věděl, kdo to bude a kdo ne. A jestliže Bůh byl...

28 Včera se mě zeptal jistý teolog, který navštěvuje tato shromáždění nebo poslouchal pásky. Řekl: „Mohu se zeptat na jednu věc?“ On řekl: „V tom případě je Bůh všudypřítomný?“ A dále řekl: „Může se tedy nacházet na každém místě?“

Řekl jsem: „On není všudypřítomný tak, jak to vyjadřuje slovo všudypřítomný. On nemůže být bytostí a nacházet se všude. Jestliže je všudypřítomný, proč bychom se měli modlit o Ducha Svatého? Jestliže je všudypřítomný, On naplňuje každou škvíru, každý kout, každou štěrbinu, každou buňku, každé vlákno a všechno, co se zde nachází.“ Řekl jsem: „Proč On pátral po Mojžíšovi, jestliže je všudypřítomný? Proč

pobíhal po Edenské zahradě a volal: „Adame, Adame, kde jsi?“ Jestliže je všudypřítomný?“

On je všudypřítomný tím, že je vševědoucí. On ví všechno, protože je neomezený nebo lépe nekonečný. A protože je nekonečný, to z Něj dělá všudypřítomného. A jelikož je všudypřítomný, pak... Jsouce nekonečný, sedí na nebesích, přebývá na jistém místě, protože je bytostí.

29 Ale, protože je nekonečný, pak ví o všech věcech; On ví o každém komáru; kolikrát zamžourá očima, ví o každém čmelákově, kam poletí na plástev, aby si nasbíral svůj med; ví o každém vrabci sedícím na stromě; zná každou myšlenku, která prochází tvým rozumem. Protože On je nekonečný a vševědoucí... to znamená, On je nejen nekonečný, je vševědoucí, On ví prostě všechno, ale je bytostí. Bůh je bytostí a z této bytosti začíná pramenit toto všechno.

30 A hřích, jak jsem onehdy večer řekl, hřích není stvořením. Stvořeno nebylo nic, kromě dokonalosti. Bůh stvořil všechny věci dobré. Hřích není stvořením. Říká se: „Dobrá, to je samotné stvoření hříchu.“ Slyšeli jste to. Ale to je omyl. Hřích... Je pouze jeden Stvořitel a tím je Bůh. Bůh nemohl stvořit hřích, protože On je svatý a v Něm prostě není žádná vlastnost, která by to mohla udělat. Hřích je převrácenost. Nikoliv stvoření, nýbrž převrácenost. Cizoložství, to je převrácený počestný akt. Lež, je nesprávně vyřčená pravda. Každý hřích, každý hřích je převrácená spravedlnost.

31 A proto, nyní, Bůh uvádí do pořádku... On již projevil Sám sebe, On je Bohem. On již projevil Sám sebe, jako Spasitele. Člověk byl ztracený a On jej spasil. On již projevil Sám sebe, jako Uzdravitele. Nezáleží na tom, co lidé říkají, čím On je; On je každopádně tím stejným. On je Uzdravitelem, On je Spasitelem, On je Bohem, On je věčný a má určitý záměr. Jeho záměrem bylo od počátku učinit stvoření, které by Ho milovalo a uctívalo.

A On učinil stvoření a ta stvoření padla. A pak Bůh svou nekonečností pohleděl dolů skrze tok času a uviděl každého člověka, který kdy bude spasený. Každého člověka. On to věděl na základě předzvědění. A proto, jestliže na základě předzvědění věděl, kdo bude spasený a kdo spasený nebude, mohl předurčit. To slovo není konec konců tak špatné, že ne? On mohl předurčit, predestinovat, protože věděl, kdo to bude a kdo ne. A proto, aby uchopil ty, kteří to budou, musel vykonat usmíření za jejich hříchy. (Ó, a pokud to bude možné, chceme se k tomu vrátit, je to o několik veršů níž.) On nás předurčil k věčnému životu věda, že ti, kteří všechno odloží stranou... bez ohledu na to, jak lhostejné to bude vypadat vzhledem k dětem tohoto světa, pro ně to nebude mít stejně žádný význam, protože tyto jsou Božími dětmi.

32 A Bůh je povolal.

A poslal Ježíše, aby se Jeho krev mohla stát usmířením, usmíření krví, dokonat usmíření, abychom mohli být očištěni, čili přijati. Proces neustálého očišťování... Ne pouze jednou, během nějakého probuzení, ale Ten stále žijící se přimlouvá, aby křesťan mohl být udržován v čistotě dnem i nocí. Tam na kříži je krev Ježíše Krista, která nás činí přijetí schopnými v Boží přítomnosti a očišťuje nás ustavičně dnem i nocí od všelikého hříchu. A my jsme v tom pevně ukryti. A jak jsme ukryti? Duchem Svatým, v tom těle Pána Ježíše a jsme bezpeční. „Kdo slyší mé slovo a věří Tomu, který mě poslal, má věčný život a nepůjde na soud, ale již přešel ze smrti do života.“ Neexistuje už žádný soud! Křesťan nepůjde na soud. Kristus tam šel za něho! Můj Obhájce zaujal mé místo. On mě obhájil kvůli mé neznalosti. On řekl Otci, že jsem nebyl hoden, že jsem byl prostě neznalý. Ale On mě miloval, On zaujal mé místo, obhájil můj případ a dnes jsem svobodný! Ano, prosím. A On prolil svou krev a obětoval ji za naše hříchy.

33 Vzpomínáte si na středu večer, že žádný křesťan... Křesťané hřeší, ale hříšník nemůže hřešit. Hříšník nehřeší, protože on je hříšníkem. On je prostě hříšníkem od začátku, a to je vše. Hle, vezměte zadní stranu této knihy. Ona je černá. A která její část je černá? Ona je celá černá. Není na ní nic bílého, pouze černá barva. Vy říkáte: „Jenom ta část.“ Ne, nikoliv, to je celé černé. To je celé černé. Stejně tak je to s hříšníkem. On je prostě odsouzený od prvopočátku. Dobře, řeknete: „A co jestli se dopustí cizoložství? Co jestli znásilní nějakou ženu? Co jestli hraje hazardní hry? Co jestli někoho zastřelí?“ To není naše věc. To není záležitost nikoho z nás. My máme zákony, které se o to starají. My nejsme reformátoři; my jsme kazateli Evangelia. My ho neodsuzujeme za to, co udělal. My ho neodsuzujeme za to, že se dopustil cizoložství; my ho odsuzujeme proto, že je hříšníkem! Kdyby byl křesťanem, něco takového by neudělal. Je to tak. A jestli se změní, pak to nebude dělat. Ale proto, že je hříšníkem, to vlastně působí, že to dělá.

34 To je právě to, co vyráží podpěry legalistům. Ano, pánové. Bratře, dovol mi říct: „Nikoliv skutky, ale milostí spasení jsme.“ A to skrze víru. Ano, prosím. Nuže, já neodsuzuji legalistické bratry. Jsou to moji bratři, oni tam budou stejně tak, jako ti všichni ostatní, protože Bůh předurčil svou církev, aby tam byla. Ale jedná se pouze o to, vy... vy udržujete lidi v takové nerozhodnosti; oni nevědí, co si počít. „Dnes, dobrá, možná, kdybych já...“ Pouze jim dejte na vědomí, dokud jsou ještě lační po věcech tohoto světa, oni tam od začátku nejsou.

35 Já nejsem věrný své ženě, protože si myslím, že by se se mnou rozvedla. Já jsem jí věrný, protože ji

miluji. Je to právní pozice, kterou jsme zaujali, že milujeme jeden druhého. Zprv, předtím, než to zde mohlo vzniknout, musela tu být láska. Já ji miluji. Ačkoliv si myslím, že i kdybych udělal něco špatného, ona by mi to odpustila; ale já bych to tak či onak neudělal. Já ji miluji.

A tak je to s Kristem. Kdybych já... kdybych dožil. Je mi padesát; i kdybych dožil do devadesáti nebo do sta let a zůstávalo by mi ještě padesát let ke kázání, a už bych ani jednou v životě nekázal — pouze bych chodil a posedával u řeky — přesto jsem spasený. Bůh mě spasil svou milostí nezaslouženou ničím, co bych kdy mohl udělat, co jsem udělal nebo na jakémkoliv jiném základě. Já kážu proto, že Ho miluji a miluji Jeho lid. A proto vím, že jsem přešel ze smrti do života, protože je miluji a jdu rozhodně za nimi nehledě na to, v jakém stavu se oni nacházejí. Tak či onak, jdu za nimi. Jdu, abych je za každou cenu přitáhl a přivedl je. A když s tím kazatelé nesouhlasí a nesouhlasí s tím i jiní, i denominace nesouhlasí, to mě nezastaví. Je něco... To nezastavilo ani Jeho! On přišel do středu nevíry, a to Ho nezastavilo; On šel dál za každou cenu. A to právě děláme i my — my vycházíme, dostihneme je a přivádíme je za každých okolností. Vztáhněte *ruce*, uchopte je a udržte je, jakkoliv jen můžete. Vy nevíte, kým jsou. Zachraňte je. Je to z lásky. Ne kvůli tomu, že jsem povinen to udělat, ale protože miluji, protože milujete.

36 Řeknete: „Ó, měl bych jít a dát tuto věc do pořádku s touto ženou, ale řeknu ti na rovinu... asi proto, že chodím do kostela, měl bych jít a dát tuto věc do pořádku.“ Ne, ty musíš dát do pořádku nejdříve sám sebe. Rozumíte? Vidíte, jestli nemáte ve vašich srdcích lásku Boží... pak tak či onak, něco vám říká, že nejste v pořádku. Pak to jdete dát do pořádku s Bohem. A pak si to dáte do pořádku i se svým sousedem.

Ježíš učil přesně to stejné. On řekl: „Jestliže přicházíš k oltáři a tam si vzpomeneš, že jsi měl něco proti bližnímu nebo bratru, jdi a dej si to s ním nejdříve do pořádku.“

37 Nuže, v budoucích věcích... Zabývali jsme se tím ve středu večer, *zjevením se*. A dnes ráno bychom se k tomu chtěli znovu dostat, ke zjevení se synů Božích, nač Bůh čeká. A potom na konci časů, když se všichni před Ním postavíme... Andělé nebyli ztraceni. Oni tedy nebudou vědět, jak se radovat; oni nebyli nikdy ztraceni. Ale já vím, z čeho jsem vyšel, já vím, z jaké skály jsem byl vyťat jako hříšník. Vy víte, z čeho jste byli vyťati. Nuže, když jsme byli nalezeni, pak se můžeme postavit před Bohem. Ó, jaký to bude den!

38 A pak adopce, umístění. Nuže, Boží dobrota musí působit; a nyní, kdyby se mi to podařilo do vás dostat, pak budeme moci začít rovnou v pátém verši, který bych chtěl přečíst:

Podle zalíbení své vůle nás předurčil k přijetí za své syny skrze Ježíše Krista...

Je to Boží zalíbení — konat Jeho vůli — adoptování, přijímání za syna, umístování *na pozici*. Nuže, co On dělá? On umísťuje svou církev. Zprv, On povolal svou církev z metodistů, presbyteriánů, luteránů, baptistů — povolává je. Co udělal potom? Posílá Ducha Svatého a uděluje jim křest Duchem Svatým.

39 Přál bych si, abyste vy, letniční lidé, to odstranili (ten názor) ze svých srdcí. Letnice to není denominace; Letnice, to je prožití. To je Duch Svatý. To není organizace. Ducha Svatého nemůžete zorganizovat. On nebude za tím stát. Nyní máte organizaci, kterou tak nazýváte, ale Duch Svatý rovnou odchází a nechává vás sedět přímo tam, kde jste a pokračuje dál. Vidíte? Letnice, to není organizace; Letnice to je prožití.

40 A pak Bůh dal svým dětem nové narození skrze křest Ducha Svatého. Oni se k tomu těsně přiblížili, když očistili sami sebe skrze nazarejce, poutníky svatosti; potom do tohoto prožití Letnic vstoupili skrze křest Duchem Svatým. Skrze obnovení darů, oni vyšli a mluvili v jazycích a vykládali jazyky a obdrželi dary zázračných uzdravení a znamení a zázraky to provázely. Nyní jsou dětmi. To jsou Boží děti. Oni jsou pozičně v Kristu. Oni jsou dětmi skrze narození. Znovuzrození a samotné obrácení to je Duch Svatý.

Dokud neobdržíte Ducha Svatého, nejste vlastně ještě ani obráceni. Říká to Písmo. Ježíš to řekl Petrovi... Zeptejte se na to kohokoliv, přečtete si to ve vašem Písmu. On byl ospravedlněn tím, že uvěřil v Pána Ježíše. Stal se následovníkem, apoštolem. Ježíš mu dal klíče ke Království. A Jan 17:17, On je posvětil a dal jim moc a poslal je vymítat ďábly, a tak dále, posvětil je. „Otče, posvět je svou pravdou; Tvé Slovo je pravda. A já posvěcuji sám sebe za ně.“

41 To je jedno z nejsladších slov, které jsem kdy slyšel: „Otče, já posvěcuji sám sebe za ně.“ Víte o tom, že On měl právo vlastnit svůj dům? On byl lidskou bytostí. Víte, že On měl právo mít manželku? On byl mužem. On měl právo mít všechny tyto věci, ale On řekl: „Otče, já posvěcuji sám sebe za ně. Posvěcuji sám sebe.“

42 Včera jsem měl rozhovor s takovým obyčejným kazatelem. Mám jít k němu kázat na několik večerů; kousek dál podél této dálnice. A já jsem se ho zeptal ohledně určité věci a on řekl: „Ano, bratře Branhamo, ale většina mých lidí tomu nevěří.“

Zeptal jsem se: „Tedy, je většina z nich legalisty?“

„Ano.“ Bratr tomu nevěří. „Ale,“ on řekl, „kvůli nim...“ Ó, chtěl jsem ho obejmout kolem krku. „Kvůli nim, (vidíte?) já posvěcuji sám sebe za ně.“

43 Ó. Ježíš cvičil dvanáct mužů, aby skrze těch dvanáct mužů mohlo být přineseno tomuto světu Evangelium. A On řekl: „Já za ně posvěcuji sám sebe.“ Udělej to ty, pro věc tvého sousedství, pro věc někoho jiného. Nezahaluj se do své svobody jako do pláště, Pavel řekl, „ale posvěťte sami sebe.“ Chovejte se ve vašem sousedství, jak se na opravdové křesťany sluší. A ať vaše mluva je... Jestli se setkáš se svým nepřítelem, posvěť sám sebe pro jeho věc, i když nevíš, co bys mohl udělat.

44 Nuže, umístění syna. Zprv, když chlapecek přišel do rodiny, on se stal synem, ale pak shledáváme, že jeho chování je tím, co ho umisťuje do jeho adopce — zda se choval správně či ne.

A tak je to s letničnicemi... Nuže, dovolu mi poukázat na to, že Letnice nejsou denominací. Kolik z vás je zde přítomných baptistů, kteří jste byli baptisty a obdrželi jste Ducha Svatého? Dovolte, abychom viděli vaše ruce. Vidíte? Kolik z vás metodistů, kteří jste zde, přijalo Ducha Svatého? Zvedněte vaše ruce? Kolik z vás zde přítomných nazarejců přijalo Ducha Svatého? Zvedněte vaše ruce. A presbyteriánů, kteří přijali Ducha Svatého? Vidíte? Luteránů, a z jiných denominací, kteří vůbec nepatřili k letničnicím, pouze patří k nějaké denominaci a přijali Ducha Svatého? Rád bych viděl vaše ruce. Vidíte? Tak tedy, Letnice, to není denominace; to je prožití.

45 Nuže, Bůh vás přijal do tohoto Kristova těla. Nuže, co On tím chtěl docílit? Když jste se osvědčili, když jste se posvětili správným chováním, poslušenstvím Duchu Svatému bez ohledu na to, co říká tento svět...

46 Já na to budu narážet opravdu tvrdě, vidíte, ačkoliv... Nemíním to udělat hrubým způsobem. Prosím, ne, opravdu ne, vidíte; nemyslete si, že jsem příliš tvrdý. Takový nechci být. To, co mi dělá starosti je, že se snažím oslovit lidi, kázat jim tuto Bohem poslanou pravdu a oni se k tomu okamžitě obracejí zády a dělají dál to stejné a říkají, že obdrželi Ducha Svatého. Taková věc vás téměř ničí. Vidíte? Co se to děje? Oni se vrátili rovnou zpět k té samé věci jako děti Izraele. Přáli si krále, aby nad nimi vládl a učinil, aby se mohli chovat jako ti Amorejští a Amalechitští a Filištinští.

47 Víte o tom dámy, že se nesluší chodit v kalhotách? Víte o tom? Víte o tom, že se nesluší si ostříhat kadeře vašich vlasů? Víte, že se nesluší, pánové, když pokračujete v kouření a děláte to, co děláte? Víte, že se nesluší, když nezastáváte místo manžela ve vašem domě? A když vaše manželka vybuchne vztekem, vyrazí s tebou dveře, a ty řekneš: „Ano, buď požehnáno tvoje srdce, miláčku, mohu se vrátit zpátky?“ Víš o tom... Jak můžeš být strážcem v domě Božím, když dokonce nezvládáš ani svůj vlastní dům? Je to zcela určitě tak. Copak sestro, nevíš, že tvůj manžel není pouze tvým manželem, ale je tvým pánem? Tak to řekl Bůh, protože manžel (Adam) nebyl sveden, ale žena byla svedena. A vy kazatelé přesto pokračujete v tom, že ordinujete ženy za pastory a kazatelky ve vašich církvích, i když víte, že Slovo Boží to odsuzuje.

48 Vy i nadále používáte jména Otce, Syna a Ducha Svatého při křtu, zatímco nemáme ani drobet písma, abychom to podložili Bibli. Přál bych si, aby nějaký arcibiskup nebo někdo jiný mi ukázal, jestli byl někdy někdo v Bibli pokřtěn ve jméno Otce, Syna a Ducha Svatého. Přál bych si, aby mi to někdo ukázal, jestli byl někdo pokřtěn jinak, než na Ježíšovo jméno. Následovníci Jana nebyli pokřtěni... oni byli pokřtěni ve víře, že On přichází. Ale oni nevěděli, kým On byl. Ale jakmile to rozpoznali, museli přijít a být znovu pokřtěni ve jméno Ježíše Krista. Přál bych si, aby někdo... Ptal jsem se na to ve Sborech Božích a jiných kazatelů, baptistů, presbyteriánů a jiných. Ó, ale oni se o tom nechtěli bavit. Ale rád bych to viděl z písem.

A pak, že jsem fanatik, och, že jsem blázen, že jsem na hlavu padlý, že jsem šílenec, pouze kvůli tomu, že se vám snažím říci pravdu. Je to tak, bratři, namouduši. Jestliže je člověk úplně vydán Bohu, pak je Mu vydán se vším všudy. [Poznámka 1: V originálu jsou příslovečně vyjmenovány části pušky: zámek, závitnice a hlaveň.] Vy jste odstaveni stranou. Vy jste jiným stvořením.

49 Mnozí jsou povoláni; málo je vyvolených. Ano... mnozí lidé jsou povoláni. Vy cítíte volání ve svých srdcích. „Ano, já vím, že Bůh mě miluje, já věřím, že On to dělá.“

Ale, bratře, budeš zatracen stejně tak, jako ti ostatní, protože mnozí z nich onoho dne přijdou a budou říkat: „Pane, já jsem ve Tvém jménu vymítal ďábly. Já jsem konal ve Tvém jménu všechno možné. Já jsem konal uzdravovací bohoslužby. Já jsem kázal Evangelium. Já jsem vymítal ďábly.“

A Ježíš řekne: „Odejděte ode mne, nikdy jsem vás neznal, pokrytci. To je ten, který činí vůli mého Otce.“ A proč to lidé nemohou vidět? Nuže, vím, že to je proti srsti, ale nerad bych ranil. Nechtěl bych jednat tímto způsobem, bratři, ale já...

50 Připadá mi, že jsme, že se nacházíme v čase konce a Bůh koná adopci, umisťuje pozici v církvi, v Kristově těle svou... Nuže, nebude jich příliš mnoho, kteří tam budou umístěni. Chtěl bych vám to zdůraznit hned na počátku. Dobrá, vy říkáte: „Ó, dobrá, bude jich tam veliký počet.“ Ale On měl na to

šest tisíc let, aby je odtamtud vytáhl. Zapamatujte si, přichází vzkříšení a my budeme vychváčeni spolu s nimi. Bude jich pouze několik. Rozumíte? A vy ihned prozkoumejte své spasení. Zpytujte se a přesvědčte se, jestli nejste na omylu. Vidíte? Pohledte, v čem to vězí. Víím, že je to tvrdý oříšek, ale, bratře, to je pravdivé. Je to Boží pravda.

Adopce!

51 My bychom měli hořet ohněm pro Boha, měli bychom být takoví dnem i nocí. Nic by nás nemělo zastavit. Měli bychom být milí, příjemní, laskaví, a tak podobní v našich životech Kristu. A to každý den v našem životě. Ježíš řekl: „Pomyslete na polní lilie, jak rostou. Nepracují ani nepředou, ale říkám vám, že ani Šalomoun ve vší své slávě nebyl oblečen jako jedna z nich.“ Šalomoun měl roucha, do kterých se odíval, z nádherného hedvábí s výšivkami, a tak dále, ale to nebylo to, o čem On hovořil. Aby lilie mohla růst, musí se namáhat dnem a nocí. V jakém stavu chcete být nalezeni na konci této čáry? Jestliže spravedlivý bude sotva spasen, kde se ocitne hříšník (to je nevěřící) a bezbožník (člověk, který slyší Slovo, ale odmítá v Něm chodit) ...? Nuže, co si potom počneme?

52 Toto je nyní náš sbor. Máme mezi námi čtyři nebo pět cizích návštěvníků. Ale toto je církev. Já vás vyučuji. Nahrává se to na pásky. Přál bych si, aby lidé, kteří poslouchají tyto pásky, si zapamatovali, že to je pro můj sbor. Když jsem mezi lidmi tam venku, snažím se být natolik gentleman, a říkám jim, aby laskavě zůstali dál na úrovni kojenců s odstředěným mlékem. Ale když se ocitneme v situaci, že je třeba položit základ skutečné pravdy, pak ho položíme.

53 Adopce, umístění na pozici! A kde? Ukažte mi, kde oni jsou? Bůh povolává svoje děti stranou, skrze zjevení. Oni ohledně toho nemusí říct ani jedno slovo; prostě vidíte, že se něco stalo. Umístění na pozici svého syna, přivedení ho do patřičného řádu, přesně tak, pomocí těch samých věcí a on... On má stejnou autoritu, jeho slovo je stejně tak závazné jako archandělovo — dokonce lepší. Ten syn byl adoptován, byl postaven na vznešené místo, byl tam dosazen, jeho šat byl změněn, jeho barva. Otec provádí ceremonii, říká: „To je můj syn, od nynějška bude správcem; on je správcem, on je nad celým mým dědictvím. Vše, co mám, patří jemu.“ Je to tak.

54 Pak se můžeme vrátit do toho samého Elah, Elah, Elohim, vidíte, kde On je sám v Sobě existující. A pak se vrátíme skrze Jahveho, který něco učinil. On dal člověku vládu nad zemí. A na co čekáme my? Na zjevení se. Celá země sténá. Zhloubejme se do toho a přečtěme si to. V pořádku.

... předurčil... k přijetí za své syny... podle zálibení své vůle,

Ke chvále slávy své milosti...

Čím je Jeho milost? Ještě předtím, když ještě nebyl Otcem, Jeho milost, Jeho láska, On se stal dítětem, abychom mohli být předurčeni k přijetí za děti podle zálibení Jeho vůle. Vidíte?

... kterou nás poctil, [učinil přijetí schopnými; osobu] v tom milovaném [kterým je Kristus].

On nás učinil přijetí schopnými, a jak? Skrze Sebe sama. A jak se můžeme do Něj dostat? Jedním Duchem jsme do Něj všichni veškrtěni. Poslyšte.

V něm máme skrze jeho krev vykoupení, totiž odpuštění h-ř-í-c-h-ů...

55 Jak tedy můžete kázat předurčení na základě Božího předzvědění a určení, dokud někde není zadostiučinění za hříchy? Proč je tomu tak? Každý den uděláme nějakou chybu, každý den se dopustíme nějaké špatnosti. Ale jestliže jste znovuzrození, ať už muž či žena, jakmile uděláte nějakou chybu, Bůh ví, že toho litujete. Můžete se tedy postavit v přítomnosti prezidenta Roosevelta nebo kohokoliv jiného a říci: „Byl jsem na omylu. Bůh mi odpusť, že jsem to udělal.“ Proč? A právě tam je ta krev smíření...

Všimněte si, že to jsou h-ř-í-c-h-ů. Hříšník je hříšníkem; on nepáchá hříchy. Ale církev páchá hříchy — dopouští se toho, co je špatné, připouští špatnou myšlenku, nějaký špatný vjem, pochybnost, batolí se jako malé dítě při chůzi, které se teprve učí chodit. Ono ještě neví, jak se správně chodí, protože je malým chlapcem. Ale my máme ruku, kterou sáhneme dolů a on se jí chopí a tím dostává stabilitu. A říkáme: „Udělej krok, takto, synku.“ On nám nedá facku, když nás pozvedne, když uděláme nějakou chybu. On nás nezbiže, že bychom následkem toho zemřeli, když se snažíme chodit. On nás miluje, jako my milujeme naše děti.

56 Skutečný, opravdový tatínek nezbiže své dítě, když ono se pokouší chodit i kdyby upadlo na podlahu. On natáhne svou ruku, svou silnou paži, zvedne ho, uchopí za obě dvě ruce a řekne mu: „Měl bys to dělat takhle, synku. Chod' takhle.“

Stejně tak Bůh jedná se svou církví. Vztahuje svou ruku, bere jej do náruče, pozvedává ho a říká: „Chod' takto, synu. Zde to takhle neříkej. Řekni to takto. Není důležité to, co říká církev nebo co říká ten či onen, říkej to takto. Tak — to je ono! Jestliže je to zvěstováno v mém Slovu, drž se toho, chod' v tom,

stůj v tom! Nestarej se o to, co o tom říkají jiní lidé, drž se toho. Chod' takto. Tímto způsobem bys měl kráčet."

57 Naše hříchy — výkupné, láska za naše hříchy, jinak bychom vůbec nikdy neměli šanci. Ó, jak mocně bychom chtěli zakotvit v těchto slovech.

... podle bohatství jeho milosti;

kterou k nám rozhojnil...

Co to znamená *rozhojnit*? Ó, aj! Kterou On rozhojnil — jsou toho obrovské hromady.

... kterou k nám rozhojnil ve vši moudrosti a prozíravosti...

Prozíravost — celá moudrost, kterou rozhojnil vůči nám. S celou (svou) moudrostí. Nikoliv tou světskou. Moudrost tohoto světa je pro Něj bláznovstvím a Boží moudrost je bláznovstvím pro tento svět. Tak jako den a noc, jeden nemůže souhlasit s tím druhým. Ale když začne vycházet slunce a přichází den, noc prchá z jednoho místa na druhé. A když světlo Evangelia začíná vstupovat do nitra, všechny věci tohoto světa začínají mizet. A co On dělá? Rozhojňuje ten sluneční svit nad svými dětmi kráčeji v Duchu, vedenými Duchem Božím, rozhojňuje je ve své milosti se vši prozíravostí a moudrostí, porozuměním a bystrostí, aby věděli, jak mají chodit. Jestliže vidíte, že je to špatné, pak buďte opatrní, co děláte a jak vy... Jestli je to špatné, buďte opatrní, dokonce jak k tomu přistupujete. Opatrnost — sledujte velice pozorně, buďte si opravdu jisti tím, že víte, jak k tomu máte přistupovat. „Chytří jako hadi a bezelstní jako holubice.“ To je to, co nám řekl Ježíš.

58 Ó, to jsou valouny zlata, přátelé! Mohli bychom u toho zůstat den za dnem. Nejsou to nádherné věci? Opatrnost, moudrost, kterou k nám rozhojnil, vylil. On nám nedal lžičku, ale vzal velikou lopatu a házel to tímto způsobem. Rozhojnil k nám moudrost s opatrností! Ó, udivující milost, jak sladký tón! Nuže:

Kterou k nám rozhojnil ve vši moudrosti a... prozíravosti;

Když nám podle svého zalíbení, o němž rozhodl sám v sobě...

Ke komu On to teď promlouvá? K denominacím? Prosím, moji bratři, nemyslete si, že snižuji vaši denominaci. Nikoliv. Chci pouze říct, že to byla špatná věc od svého prvopočátku. Ježíš řekl: „Jděte a kažte Evangelium“; a my jsme šli a udělali denominace. A to je důvod, proč to nemáme. Chodíme podle lidské moudrosti.

Kdyby povstal Kalvín...

59 Nedávno jsem stál nad hrobem jistého velikého muže, velikého reformátora. A uvažoval jsem, jak velikým člověkem on byl. A opravdu byl. Dobrá, oni všichni... Byl to John Wesley. A uvažoval jsem, že kdyby John Wesley vstal dnes ze svého hrobu a uviděl svoji církev, v jakém je stavu, jistě by se za své jméno zastyděl. John Wesley byl zbožným mužem, byl hořícím trámem vychváceným z ohně, jak to sám tvrdil. John Wesley byl svatým mužem, který věřil v Boha a následoval Ho krok za krokem. Ale poté, co John zemřel, řekli: „Uděláme Johnovi církev, abychom měli církev, a nazveme ji církví Metodistickou, pro jeho metodu posvěcení jakožto druhého díla milosti.“

Udělali tedy církev a dnes lidé v této církvi popírají všechno, za čím John Wesley stál. John Wesley kázal Božské uzdravení. John Wesley věřil v křest Duchem. John Wesley věřil v kompletní přinavrácení darů. John Wesley, Martin Luther a mnoho z těch významných mužů mluvilo v jazycích a vykládalo je. A dnes, kdyby někdo v Metodistické nebo Luteránské církvi promluvil v jazycích, oni by ho vyhodili za dveře. Co se to stalo? Právě v té době kdybychom měli být umístěni na pozici synů. Co se to děje? Oni si osvojili něco jiného, protože oni nevědí, co je Boží tajemství. A skrze teologické fakulty se to ani nikdy nedozví.

60 Dovolte mi tedy vám ještě něco přečíst. Souhlasíte? V pořádku. Otevřeme si tedy... Mám zde něco poznamenané. Podívejme se, jak Pavel... Nuže, zde je učitel toho poselství. Přejdeme na okamžik do skutků 9:5. (Prázdno místo na pásku.) Dejte mi vědět, když bude hodně...

Saul však ještě stále dychtil po výhrůžkách [Ó, ten malý, s orlím nosem a vznětlivou povahou, umíněný Žid]... a po vraždění Pánových učedníků. Přišel k nejvyššímu knězi a vyžádal si od něho dopisy pro synagogy v Damašku, aby když tam najde nějaké muže...

„Já tam půjdu a prověřím si je. A jestliže tam, hoši, někoho najdu, uvidíte, jak s nimi zatočím, jen když je najdu!“ Ale on byl předurčený.

61 Odkud můžete vědět, že ten starý pokoutní překupník s kořalkou tam někde dole na ulici není předurčený k životu? Jak víte, že nějaká pouliční prostitutka, kterou byste ani neoslovili, jak víte, že

malé podání ruky a pozvání do shromáždění, že by z ní neučinilo Boží svatou tam v dále nahoře ve slávě? Odkud víte, že to není ona? To je právě to, co my nevíme. Ale je to naše povinnost. Jako když rybář hodil síť do moře a vytáhne ven... on vytáhne žáby a ryby a ještěrky a vodní pavouky a všechno možné; ale mezi nimi se najdou také ryby. On to nevěděl, on prostě spustil síť. A to je to, co děláme my. Sledujte Pavla:

... a vyžádal si od něho dopisy pro synagogy v Damašku, aby když tam najde nějaké muže nebo ženy té cesty, mohl je přivést svázané do Jeruzaléma.

[Bratře, on byl opravdu drsný!]

Když pak byl na cestě a přibližoval se k Damašku, stalo se, že ho náhle obklopilo...

„Cestou sem přichází kněz, dr. F. F. Jones a říká mu: ‚Synu, ty potřebuješ zkušenost z teologické fakulty a věřím, že by tě Bůh mohl upotřebit.‘ Copak by to nebylo hrozné znetvoření Písma, kdybychom to tam tak četli? Nuže, to by nedávalo lepší smysl, než... já to neříkám jako vtip, ale to by dávalo asi takový smysl, jaký bychom z toho dostali v dnešním dni. ‚Víš, že tvoje maminka byla dobrá žena. Věřím, že ty bys byl dobrý kazatel.‘

62 Sledujte, co se stalo.

Když pak byl na cestě a přibližoval se k Damašku, stalo se, že ho náhle obklopilo světlo [fíííí, začíná nadpřirozeno] z nebe.

A když padl na zem, uslyšel hlas, jak mu říká... „Saule, Saule, proč mě pronásleduješ?“

Řekl tedy: „Kdo jsi, Pane?“ A Pán řekl: „Já jsem Ježíš, kterého ty pronásleduješ. Je pro tebe těžké vzpírat se proti bodcům.“

Řekl tedy s rozechvěním a bázní: „Pane, co chceš, abych dělal?“ A Pán mu odpověděl: „Vstaň, vejdi do města a tam ti bude řečeno, co máš dělat.“

63 A muži, kteří s ním cestovali, šli dál a našli tam nějakého muže... Ananiáš, který byl tam dole, spatřil vidění — to všechno bylo nadpřirozené. A starý Saul, ten starý umíněný chlapík... Tento Ananiáš viděl vidění... Ve svém domě (on byl prorokem), on se ve svém domě modlil a viděl vidění. Pan k němu promluvil a řekl: „Je zde muž, který přichází tamtou cestou. Je slepý jako netopýr. Jmenuje se Saul. Je to Saul z Tarsu.“

On řekl: „Pane, slyšel jsem ty hrozné věci... Neposílej mě, já jsem pouhým, obyčejným člověkem, neposílej mě za ním.“

On řekl: „Ale, podívej se, já jsem mu na této cestě ukázal vidění. Já jsem se mu ukázal v ohnivém sloupu. Srazil jsem ho k zemi a je totálně slepý. Musel jsem ho oslepit a rozdrtit předtím, než se mi povede s ním něco udělat. Víte, musel jsem obrátit vniveč celou jeho teologii. Víš, on byl významným mužem v jedné z těchto církví tam nahoře. On měl všechny druhy titulů. Už se nemusel snažit více nablýskat,“ ale On řekl, „musel jsem všechny tyto věci z něho odstranit.“

64 To bylo ono. To se nezakládalo na tom, aby se do něho něco více dostalo, ale aby z něho byly tyto věci odstraněny. A myslím si, že stejně tak je to s mnoha našimi duchovními v dnešní době — je to třeba z nich vyjmout, aby do nich mohl Bůh vložit Ducha Svatého. Odstranit to! A tam On řekl...

On řekl: „Pane, ale tento muž je hrozným člověkem.“

On řekl: „Podívej, on se modlí. Nuže, půjdeš tam na jistou ulici a tam uvidíš kašnu. Projdeš kolem té kašny, odbočíš vlevo a půjdeš dolů. Tam bude takový bílý dům. Zaklepeš na dveře. Podíváš se, on bude ležet tam za dveřmi v síni, dál ho už nedostali. Vlož na něho ruce a pak ho zaveď k řece v Damašku a pokřtíš ho v Ježíšově jménu, protože ti říkám, co s ním udělám. On bude muset pro Mě hodně vytrpět, protože on je poslem pro pohany.“ Amen!

65 „Dobrá, nuže, počkej chvílku, Pane! Nuže, a jakou školu bych mu měl doporučit?“ Řeknu vám, co je zapotřebí; přečtete si ke Galatským a tam to uvidíme. V té další kapitole. Vyhledejme si ke Galatským 1 a začneme desátým veršem a přesvědčíme se, do jaké školy šel studovat Pavel, na jakou teologickou fakultu a čí ruce byly na něj vloženy, a, och, všechno, co se tam dělo. Galatským první kapitola. Abychom ušetřili čas, začneme v místě jeho obrácení, v desátém verši:

Získávám si teď lidi nebo Boha? Jde mi snad o to líbit se lidem? Kdybych se ještě snažil líbit lidem,... nebyl bych Kristův služebník!

Ó, aj, aj, aj! Mohu předtím ještě něco krátce utrousit. Galatským 1, vezmeme osmou kapitolu [Poznámka 2: Míňen verš]. Kolik z vás ví, že Pavel je ten, který přiměl lidi se dát znovu pokřtít v Ježíšově jménu, ve Skutcích 19? Jistěže ano. Vezměme to ještě o kousek předtím, od osmého verše:

... ale i kdybychom vám my anebo anděl z nebe kázali jiné evangelium než to, které jsme vám kázali, ať je proklet!

„Pavle, a odkud jsi vzal toto Evangelium?“ Devátý verš:

... jak jsme již řekli, tak to nyní říkám znovu: Jestliže vám někdo káže jiné evangelium než to, které jste přijali, ať je proklet!

Ať je to archanděl, ať je to biskup, ať je to nějaký vrchní dohlížitel, ať je to Dr. Ten-a-ten, ať je to kdokoli; jestli vám nekáže vodní křest ve jménu Ježíše Krista a křest Duchem Svatým, jestli nekáže obnovení darů, příchod Kristův a všechny tyto věci, ať je proklet. Jestli se snaží vzít něco sem ze Slova a říct, že to platí pro jiný den nebo to umístit jinam a udělat z toho nějakou myšlenku ve smyslu španělské vesnice, kterou jsme se naučili někde na teologické fakultě, ať je proklet.

66 Přečtěme to ještě dál a uvidíme, jak se to k Pavlovi dostalo, a uvidíte, co bych chtěl dnešního rána zdůraznit:

Získávám si teď lidi nebo Boha? Jde mi snad o to líbit se lidem? Kdybych se ještě snažil líbit lidem,... nebyl bych Kristův služebník!

Jak mohu něco očekávat, jak může člověk, který miluje Boha — obzvláště kazatel — očekávat, že něco vykoná, aniž by nebyl nenáviděn lidmi? Lidé vás budou nenávidět. Dobrá, Ježíš řekl: „Jestli nazývají mne, Mistra domu... Já jsem Mistrem, největším uprostřed vás. Já jsem tím, který udělal víc zázraků a udělal více věcí pocházejících z Ducha Svatého než vy všichni dohromady, protože celá plnost je ve mně. A jestliže oni mě nazvali Belzebubem, čím spíše budou nazývat vás?“ Ale řekl: „Nestarejte se o to, co byste měli říct, protože to nebudete vy, kteří budete promlouvat. Bude to váš Otec, který přebývá ve vás, On bude v tom čase mluvit. Držte se jenom Slova.“ Když On napsal tuto knihu, řekl: „Každý člověk, který by ujal jedno slovo z této knihy nebo by k ní jedno slovo přidal, jeho díl bude vyňat z knihy života.“ Bože, pomoz nám, abychom v něm zůstali.

67 Nuže, další verš, dovolte, abych to rychle přečetl:

Oznamuji vám bratři... [to vás přivede na soud] oznamuji vám bratři, že evangelium, které jsem kázal, není podle člověka. [Nuže, nejsem ani metodista, baptista, presbyterián nebo letniční. To nebylo podle člověka.]

... já jsem ho totiž nepřijal ani se ho nenaučil od člověka...

„Nepřijal jsem to nikdy od člověka z teologické fakulty, od nějakého doktora, z nějaké bohoslovecké fakulty, ze žádné školy, na základě vzdělání. Nepřijal jsem to tímto způsobem, nenaučil jsem se to takto, nenašel jsem to na této cestě, nikdy to ke mně nepřišlo touto cestou.“ A jak to tedy potom přišlo, Pavle?

... nenaučil od člověka, ale zjevením Ježíše Krista.

„Když mi Kristus zjevil Samého sebe, že On byl Synem Božím, když onoho dne ten ohnivý sloup sestoupil na mne, řekl jsem: ‚Kdo jsi, Pane?‘ On řekl: ‚Já jsem Ježíš.‘“

68 Chci vám teď ukázat, co se s ním stalo. Nuže, kdyby nyní nějaký chlapík měl prožití, oni by chtěli, aby se mu dostalo desetiletého studia řečtiny a pak desetiletého studia něčeho jiného a do toho času by byl úplně vyřazený. Pohledte:

... já jsem ho totiž nepřijal ani se ho nenaučil od člověka, ale zjevením Ježíše Krista.

Slyšeli jste přece o mém někdejšímu způsobu života v židovství...

„Byl jsem velikým doktorem, chlapče. Měl jsem to.“ On byl vyučený u Gamaliela, největšího učitele, kterého tehdy měli v zemi. Kolik z vás ví, že Gamaliel byl jedním z největších učitelů? Ano, prosím. „Moje židovské náboženství, chlapče, já jsem to měl. Já jsem věděl všechno o tom, jak odříkat apoštolské vyznání víry a všechny ty ostatní věci. Vidíte? Věděl jsem, jak se odříkávají všechny ranní modlitby a jak se žehná lidem.“ Vidíte?

... že jsem nesmírně pronásledoval Boží církev a snažil se ji vyhladit

[Vidíte, jak se snažili zastavit tu skupinu svatoušků. Vidíte?]

A že jsem v židovství postupoval...

„Byl jsem velikým mužem. Hoši, já opravdu... Prospíval jsem, ukázal jsem, že je mohu rozbít na malé kousky, protože jsem zabil Štěpána a vykonal jsem ještě celou spoustu jiných věcí. Podívejte, co jsem udělal.“ A jak je nadmíru pronásledoval...

A že jsem v židovství postupoval nad mnohé vrstevníky ve svém národě, neboť jsem byl horlivějším milovníkem tradic svých otců.

69 {Text nebyl přeložen.}

Proto si zapamatujte, ne Slovo Boží, ale „tradice otců.“ Jinými slovy tradice církve. „Myslím, že... byl jsem metodistou až do morku kosti, byl jsem baptistou až do morku kosti, byl jsem letničním až do morku kosti.“ Ó, opravdu? Já chci být Božím až do morku kosti. Ano, o to tu jde. Rozumíte? V pořádku.

... tradic svých otců.

Když se však Bohu, [ó-ó, Pavel, zde přichází] který mě oddělil již v lůnu mé matky a povolal svou milostí, zalíbilo, [to byl ten, který mne přivedl na tento svět]. Zjevit svého Syna ve mně...

Jak je to? „Duch Svátý ve mně. Bohu se zalíbilo, který mě oddělil od lůna matky, který mě vzal a dal mi Syna, kterým je Duch Svátý, ve formě Ducha ve mně, aby zjevil Sám sebe ve mně.“ Ó, aj! Fííí! Mám takový pocit, že bych jásal.

70 Podívejte, dovol mi to říci, bratře. Když se Bohu zalíbilo! Ó, haleluja! Když se zalíbilo Bohu! Otec opilec. Matka, (Bůh ti žehnej, maminko, proti tobě nemám co říct.) ale maminka, která nevěděla o Bohu víc, než králík o sněžnicích. A otec, který ležel opilý na ulicích a já neměl ani boty, abych se obul do školy a dlouhé vlasy mi splývaly na ramena a všichni mě nenáviděli, protože jsem byl Kentučan zde v Indianě. A jaký, och, a jaký to byl přímo odporný pohled. Ale Bohu se zalíbilo! Amen! Bohu, který mě oddělil od lůna mé matky, se zalíbilo, aby mohl zjevit svého Syna ve mně tím, že mě udělá kazatelem Slova, který se ho bude přísně přidržovat a ukáže mu vidění a znamení, a divy, a zázraky. A, och, aj!

71 Sledujete, o čem on hovoří? Bohu se zalíbilo, aby to udělal. Jak? Poslouchejte pozorně. Nyní šestnáctý verš:

Zjevit svého Syna ve mně, abych ho kázal mezi pohany; neporadil jsem se ihned s církví...

125 Nikdy jsem se neradil s žádným biskupem a neptal se ho, co bych měl udělat. Nikdy jsem se neradil s žádným tělem a krví, s žádnou organizací nebo s něčím jiným. S nimi jsem nikdy neměl co do činění. Nikdy jsem se neradil s tělem a krví. Stejně tak jsem nešel do Jeruzaléma k těm všem velikým, svatým kněžím a svatým otcům, a těm všem ostatním a neříkal: ‚Nu, víte, měl jsem vidění. Co bych s tím měl udělat? Viděl jsem pozhnaného Pána Ježíše ve vidění.‘ Oni by řekli: „Běž pryč, ty... ty svatý blouznivče. Co se to s tebou stalo?“ Jste na omylu, především jsem měl všechny jejich vědecké tituly.“

72 A Pavel zde říká, mohu vám to ukázat v Písmu, on říká, že musel zapomenout na všechno, co se naučil a považovat to za nic, aby mohl poznat Krista. Ó!

Ani jsem nešel do Jeruzaléma k těm, kteří byli apoštoly přede mnou, ale odešel jsem do Arábie a vrátil se znovu do Damašku.

Potom jsem po třech letech přišel do Jeruzaléma, abych poznal Petra, a pobyl jsem u něho patnáct dní.

A kdybychom četli dále, dozvíme se, že on se nikdy předtím neviděl s apoštolem Petrem, oni se neznali, nikdy se neviděli; ale když se setkali, kázali to stejné Evangelium. Bůh měl svou školu. Ano.

73 Zde byl Petr, který o Letnicích povstal a řekl: „Čiňte pokání a ať se každý z vás pokřtí ve jménu Ježíše Krista na znamení odpuštění hříchů a přijmete dar Ducha Svatého.“

Filip řekl: „Ó, jak je to nádherné! Já musím také něco udělat. A tak... Byl jsem volán tam dolů do Samaří.“ Odešel tam dolů a musel vydávat na ulicích svědectví. Jako první přišla nějaká nemocná osoba. Vložil na ni ruce a ona začala poskakovat a jásat. Řekli: „Sláva Bohu, máme to zde“ a začala se konat veliká shromáždění. On řekl: „Vy všichni potřebujete Ducha Svatého.“ Řekl: „Řeknu vám, co je třeba udělat, musíte být pokřtěni v Ježíšově jménu.“ A tak je přivedl každého jednoho z nich a pokřtil je tam všechny v Ježíšově jménu. Pak řekl: „Petře přijď a vlož na ně nyní ruce.“ A obdrželi Ducha Svatého.

Stejně tak to bylo s Petrem v Kornéliově domě.

74 Pavel ho dokonce nikdy neviděl, ani o něm neslyšel. Ale když procházel tím hornatým pobřežím v Efezu, našel některé z učedníků. Našel jistého baptistického kazatele — byl to Apollos, obrácený právník, chytrý, brilantní, znal Starý zákon a skrze něj dokazoval, že Ježíš byl Synem Božím. Ano, prosím, byl to chytrý muž. A oni jásal a radovali se. Říká o tom Bible. Přečtěte si osmnáctou a devatenáctou kapitolu Skutků a přesvědčte se, jestli je to pravda. Oni se radovali, tancovali v Duchu, pobíhali kolem dokola, vidíte. Pavel řekl: „Přijali jste Ducha Svatého, když jste uvěřili?“

75 A nyní vám, baptističní bratři, kteří se to snažíte nastrkat lidem do krku a říkáte, že originál v řečtině říká: „Zdali jste přijali Ducha poté, ... nebo když jste uvěřili?“ Já také vlastním řecký originál. Mám rovněž aramejštinu a hebrejštinu. A každá jedna řeč říká: „Přijali jste Ducha Svatého poté, když jste uvěřili?“

Vírou spasení jste. To je vaše víra v Boha. Krev vás udržuje v čistotě od hříchu, protože ona byla učiněna obětí. Krev vás nespasí; ona vás udržuje v čistotě. A jak jste tedy spasení? Vírou spasení jste, a to díky Božímu předzvědění tím, že vás povolal. Vy jste spasení a krev udělala smíření a neustále vás udržuje v čistotě. A pak jste jedním Duchem ve křtěni skrze Ducha Svatého do společenství věřících a do společenství Ducha Svatého, abyste byli Duchem vedeni a konali znamení a zázraky.

76 Počkejte, něco přichází. Na něco čekám. (Za chvíli se k tomu dostaneme. Doufám, že každopádně ano. Řekl jsem vám, abyste mi dali najevo, když dojde čas, že ano? A to se právě stalo. Podíval jsem se právě na hodiny, ale ještě dvě, tři slova, ještě chvilku.)

77 Jak dlouho vydrží to spasení? Jak dlouho? O jaký druh spasení se jedná? Od jedné církve ke druhé? Od... Otevřeme ještě na okamžik k Židům 9:11 a podíváme se během několika následujících minut na jak dlouho. Otevřete si se mnou knihu Židům a přesvědčíme se, jak dlouho trvá spasení nebo o jaký druh spasení se zde jedná. Přečtěme si tedy Židům 9:11:

Kristus však, jako nejvyšší kněz budoucího dobra, přišel skrze větší a dokonalejší stánek, neudělaný rukama, to jest [nuže, ten samý učitel Pavel, vidíte], ne rukama tohoto stvoření.

Když nám získal věčné vykoupení, vstoupil jednou provždy [Kolikrát? Jednou!] do nejsvětější svatyně, a to ne s krví kozlů a telat, ale se svou vlastní krví [Spasení na jeden týden, spasení do dalšího probuzení, jakého druhu?], získal nám věčné vykoupení.

78 Co znamená slovo věčný? V Kristu, poté, když jsem uvěřil... Nikdo nemůže nazývat Ježíše Kristem, pouze v Duchu Svatém. Jsou zde tři třídy lidí: nevěřící, víru předstírající a věřící. Ale ti, kteří uvěřili k věčnému životu, oni vešli do síně.

Vezměte ten starý svatostánek. Kterou věc on udělal nejdříve? Vešli do síně, ti Pohané. Dále pak byl měděný oltář, kde oni umývali oběť ve zlatém umyvadle. Pak tu oběť zabili a kropili oltář krví. A Aron jednou do roka, pomazaný čím? Parfémem ze Sárónské růže, drahocenným olejem, který v sobě obsahoval parfém. Oni ho vylili na jeho hlavu. A on stékal dolů až po lem jeho šatu. Sledujte, jakým způsobem tento muž musel vcházet za ty opony jednou v roce a jak nesl před sebou krev na slitovnici. A jak on vzal jednoho roku svou hůl, vnesl ji dovnitř a zapomněl na ni. A když si pro ni přišel, ona měla vypuštěné pupeny a rozkvetla — stará hůl, kterou možná nosil celých čtyřicet let na poušti, když byla položena do tohoto svatého místa. Sledujte, když oni vzali krev této smlouvy, on byl pomazaný. A měl roucho, na kterém byly malé zvonečky, granátová jablíčka a zvonečky. A on musel chodit takovým způsobem, že pokaždé, když pohnul svými nohama, když udělal krok, ony hrály: „Svatý, svatý, svatý Hospodinu. Svatý, svatý, svatý Hospodinu. Svatý, svatý, svatý Hospodinu.“ Ó, aj!

79 O čem já teď vlastně mluvím? Poslyš, Branhamova modlitebno! Vy jste měli svoji příležitost. Když byl člověk jednou pomazán Duchem Svatým, aby byl adoptován do Boží rodiny a pozičně Otcem umístěn a postaven do služby, k cíli svého života nebo k tomu, k čemu byl Bohem povolán, jeho chůze musí být: „Svatý, svatý, svatý Hospodinu! Svatý, svatý, svatý!“

„Ó, ty se přece musíš otočit k tomu a být...“

„Svatý, svatý, svatý Hospodinu.“

„Ó, ty přece musíš uvěřit všemu... Co říkali starší.“

Ale, „Svatý, svatý, svatý Hospodinu.“ Ať je jeho Slovo na prvním místě. Ať je vším, co tu máme, ať je zakotveno ve vašem srdci! Vaše chůze musí být ve Slovu. „Svatý, svatý, svatý Hospodinu.“

„Ó, kdybys sem jenom přišel, já bych ti řekl, co uděláme. Zorganizujeme se, umístíme tě v naší organizaci, staneš se velikým mužem.“

„Svatý, svatý, svatý Hospodinu. Svatý, svatý, svatý Hospodinu,“ a jdeš dál. Nezáleží přece na tom, co někdo řekne!

„S... Odvolej tyto pásky! Udělej to, udělej toto, udělej tamto, udělej něco jiného.“

„Svatý, svatý, svatý Hospodinu.“ Svě zraky upíráš na Golgotu a nic tě není schopno zastavit! Správná chůze tvého života, ty kráčíš Královskou silnicí, jsi pomazán vzácným olejem pomazání a vstupuješ do svatyně svatých. Fíííí! Amen. V pořádku.

80 Pavel zde říká, že on to neobdržel od člověka. Nuže, co on vlastně říká? (Vraťme se ke Galatským, k naší lekci.) „Oznámil nám tajemství své vůle.“ Čím je Jeho vůle? „Oznámil tajemství své vůle.“ Vy, kteří si

to poznamenáváte, je to devátý verš. (Nuže, budu už velice pospíchat, abych se z toho vymotal, protože je opravdu pozdě.)

Ó, každé slovo je takové (nesrozumitelné slovo). Ó, každé slovo je zlatým valounem. Můžete je prostě vzít a začít je leštit. Můžete kopat... Můžete vzít každé jedno z těch slov, z tohoto místa a projít s ním počínaje od I. Mojžíšovy a vyleštit je; a jít s ním do II. Mojžíšovy a znovu vyleštit; a můžete s ním projít do III. Mojžíšovy a znovu vyleštit; a za určitý čas se dostanete do Zjevení, a každá část z toho bude Ježíš! Amen. Můžete je klidně leštit, jak se vám jen zlíbí, ale bude to vždy Ježíš, když dojdete do Zjevení. Protože On řekl: „Já jsem ten, který byl, který je a který má přijít. Já jsem ten kořen a rod Davidův, Jitřní hvězda. Já jsem Alfa a Omega.“ To znamená v řecké abecedě od A do Z. „Já jsem od A až do Z. Já jsem... Já jsem všechno ve všem.“ Je to tak. „Já jsem ten, který žil, který zemřel a který žije na věky věků. Já mám klíče pekla a smrti.“ Ó, aj! Každý zlatý valoun, který zvednete, začnete ho leštit a když ho vyleštíte, dostanete Ježíše.

81 (Nuže, ještě trošku dál a potom zakončíme.) Nač tedy čekáme? Kvůli čemu se shromažďujeme? Jaký máme cíl? Kvůli čemu tento svět sténá? Kvůli čemu tam visí ty atomové pumy? Čím jsou molekuly a atomy a...? Ó, kvůli čemu to všechno je?

Otevřeme si nyní na okamžik Římanům osmou kapitolu. Na co to čeká? Na co to všechno čeká? Kolik je hodin? Římanům, osmá kapitola a začneme číst, och, řekl jsem od osmého... začneme kolem devatenáctého verše, budeme zde číst, aby se to opravdu osladilo. Je to pravda. Víím, kam směřujeme. V pořádku. Římanům, osmá kapitola. Tuším, že to mám správně. Ano. Osmá kapitola a začneme zde, kolem osmnáctého verše. Začneme raději od čtrnáctého verše.

Neboť všichni, kdo jsou vedeni Božím Duchem, ti jsou... Boží synové. [Je to tak.]

Nepřijali jste přece ducha otroctví, abyste se znovu báli;...

82 „Ó, jsem zvědav, jestli vydržím. Óóóó, kéž bych to teď vydržel!“ Nic nevydržíme! Nezáleží na tom, jestli vydržíš ty; záleží na tom, co vydržel On. A já jsem nyní v Něm. Vidíte?

Dobrá, říkáte: „Dobrá, jestliže jsem v Něm...“ Teď vy, presbyteriáni, říkáte: „Ó, my jsme tomu vždycky věřili.“ Ale váš život dokazuje, že tomu tak není, dokud vaše chození není tím stejným životem, jak chodil On, a dokud nebudete věřit tomu samému Evangelii, které On kázal.

Řeknete: „Ó,“ baptisté říkají: „Jistě, já věřím ve věčnou jistotu.“ A pak odejdete a zapálíte si cigaretu, jdete na diskotéku a žena si nechá ostříhat vlasy a namaluje si tvář nebo rty a chová se, jak nevím kdo? Vaše ovoce dokazuje, že tomu nevěříte.

Když říkám: „Věříš v Božské uzdravení?“

„Ó, doktor Jones řekl, že tomu tak bylo kdysi, že to bylo v té dávné době.“

Ó, ty pokrytče! Co se to s tebou stalo? Ty bídné, oklamané dítě. Jsi od Evangelia tak daleko, že je mi tě líto. Byli jste jednoduše odstaveni na vedlejší, blátivou cestu nebo k nějakému doutnajícím smetišti. Copak nevidíte, co On zde řekl? A každý duch, který nevyznává, že Ježíš přišel v těle právě teď, je falešným duchem. Bible říká, že: „Ježíš Kristus je tentýž včera, dnes i na věky.“ Čím On řekl, že byl, tím je i zrovna teď. Tím je i navždy, stále stejný. Jen poslouchejte:

Nepřijali jste přece ducha otroctví, abyste se znovu báli, ale přijali jste Ducha...

[Shromáždění říká: „Synovství.“]

83 {Text nebyl přeložen.}

Nyní poté, co jste byli přijati za syny, v pořádku. Vy jste byli adoptováni, byli jste umístěni na pozici, potom tomu porozumíte... poté, co se konala ceremonie a vy jste byli správným způsobem umístěni do toho těla. Ty jsi synem, jistě, dcerou, když jste byli znovuzrozeni. To je vaše narození. Ale teď jste umístěni na pozici.

Nepřijali jste přece ducha otroctví, abyste se znovu... báli, ale přijali jste Ducha synovství, v němž voláme Abba, Otče!

[Co znamená „Můj Bože.“ V pořádku.]

Sám Duch dosvědčuje našemu duchu, že jsme Boží děti.

A jakým způsobem se to děje? Vy říkáte: „Sláva Bohu! Haleluja! To mi nevadí, já jsem přece Božím dítětem,“ a jdeš a děláš ty věci, které děláš? Duch Boží bude dělat Boží skutky.

Ježíš řekl: „Kdo věří ve mne, skutky, které dělám já, bude dělat i on.“ Vidíte?

84 Jestliže tento kmen vyraší a vyroste na něm hrozno, a pak znovu vyraší, a další výhonek a na něm tykev, pak zde něco nehraje. Vidíte? Je to pouze naroubovaná církev, naroubovaná réva, naroubovaná osoba. A jestliže nějaká osoba, která patří k nějaké denominaci a nazývá se křesťanem a nemá Ducha Svatého a nemá Boží moc, a všechny tyto věci...

85 Nuže, jestliže odtud odcházíte a chováte se jako nějaká banda těch, kteří činí... pouze kvůli tomu, že jste promluvili v jazycích; já jsem viděl dábly, jak mluví v jazycích. Ano, pánové. Viděl jsem je tančovat v duchu a křičet, až měli pěnu v ústech a všechny jiné věci, a tak dále. Viděl jsem to. Já nemluvím o tom. Já mluvím o Duchu Božím.

Sám Duch dosvědčuje našemu duchu,... že jsme Boží děti:

A jestliže děti... pak i dědicové; totiž dědicové Boží,... a spoludědicové Kristovi, abychom... jestliže s ním trpíme, byli s ním také oslaveni.

Mám totiž za to, že utrpení nynějšího času...

Jen to poslouchejte. Ó, není to nádherné?!

Mám totiž za to, že utrpení nynějšího času nejsou srovnatelná s tou slávou, která se má zjevit na nás.

[V nás!]

Neboť stvoření napjatě vyhlíží...

Je zde použito, mám tu poznamenáno malinké slovo na okrajové poznámce: „stvoření“ je v pořádku, v řečtině.

„... napjatě vyhlíží a očekává zjevení Božích synů.“

86 Co všechno vyhlíží? Na co všechno stvoření očekává? Na zjevení Božích synů. Očekává na církev, aby zaujala svoji pozici. Kdo byl Božím synem, když Adam...? Co bylo jeho panství? Země. On měl panství nad zemí. Souhlasí to? On nebyl tehdy Elah, Elah, Elohim; On byl Jahve. Vidíte? To znamená: „Já jsem Bůh a stvořil jsem některé menší, kteří mi jsou podřízeni. A dal jsem jim panství. A jejich panství, které pod ně spadá, to je země.“ Člověk měl panství nad zemí a celé stvoření očekává na syny Boží, kteří se zjeví. Och!

Očekáváme na příchod toho radostného dne milénia,
když náš požehnaný Pán přijde
a vychvátí odtud svoji nevěstu, která na Něj očekává.
Ó, tato země sténá,
lká po tom dni sladkého osvobození,
kdy náš Spasitel se opět vrátí zpět na tuto zem.

87 Souhlasí to? Očekávání. Bůh se snaží umístit svoji církev na pozici, aby zjevil sám sebe, mít někoho, koho by mohl upotřebit a říci toto: „Zde může můj Duch protékat svobodně. Tady to je. Já zde mohu působit.“ A pak si získá znovu někoho jiného a umístí ho: „Toho mohu umístit.“ Adopce, umístění, projevení. Přiveďte ho sem a bude se s ním konat ceremonie. Ať ho navštíví anděl, který mu něco sdělí. Nuže, jestliže mu byla sdělena pravda... Jestliže on dělá něco jen tak, pak to nefunguje. Ne, nikoliv, to nemůže fungovat. Takových věcí jsme již měli spoustu. Ale já míním zjevení synů Božích, když Bůh zjevuje sám sebe a pak ho posílá. A pak on jde, a to, co řekne, je pravda. A to, co dělá, je pravda. To, co koná, projevuje Krista. Podle čeho jej můžete posoudit? Způsobem, jak stojí se Slovem, On zůstává přímo ve Slově. Vidíte? Takovým způsobem poznáte všechny lidi, jak oni stojí v tom Slově. „Jestli nemluví podle Slova, pak v nich není žádný život,“ říká Bible. Vidíte? Nechte je na pokoji.

88 Nuže, přečtěme si; pak skončíme, protože je načase, abychom se již rozešli. V pořádku, v desátém verši nebo v devátém verši:

Když nám podle svého zalíbení, o němž rozhodl sám v sobě, oznámil tajemství své vůle...

[totiž, aby nás adoptoval.]

On rozhodl Sám v sobě, před založením světa. Kolik z vás tomu rozumí?

Aby ve správě plnosti časů...

Ó, aj. Znovu k tomu přicházíme! Vidíte? Ó, dobře, jen si to proberme.

... ve správě plnosti časů.

89 Věříte ve správu plnosti času? Říká to Bible. „Ve správě plnosti času.“ Čím je plnost času? Měli jsme

plnost... Nu, byla plnost času Mojžíšova zákona. Byla plnost času Jana Křtitele. Byla plnost Kristova času. Byla správa plnosti času církevní organizace. Byla správa plnosti času vylití Ducha Svatého. Nyní je správa plnosti času adopce, na kterou napjatě čeká celý svět. A když tato plnost času přichází, když správa plnosti času... Čím je plnost času? Když mrtví vstávají, když nemoci ustupují, když celá země přestává sténat — správa plnosti času. Sledujte to:

Aby ve správě plnosti časů shromáždil pod jednu hlavu v Kristu...

Nejste tím spokojeni? A jak On to může docílit? Shromáždít všechny věci v kom? (Shromáždění říká v „Kristu.“) A jak se můžete dostat do Krista? („Jedním Duchem.“) Jedním Duchem jsme všichni vekřtění do („jednoho těla“), do jednoho těla. A čím je to tělo? („Kristovo.“) Již odsouzeno. On vzal na sebe náš soud. Čím tedy jsme potom? „Když uvidím („krev“), krev, minu vás.“ A pokaždé, když On se podívá na to tělo, které tam sedí zkrvavené. A jakým způsobem tam jsem? Skrze Ducha Svatého. On prostě projde kolem. Ó, aj!

Aby ve správě plnosti časů shromáždil... pod jednu hlavu v Kristu, všechno co je v nebesích...

90 Nuže, jestliže chcete mluvit něco o jménu, začněme raději ihned a věnujme tomu chvilku. Celá rodina v nebi je pojmenována po kom? (Shromáždění říká, „Ježíši Kristu.“) Celá rodina na zemi je pojmenována po kom? („Ježíši Kristu.“)

Nacházejí se tady některé milé, skutečné dámy, opravdu skvělé, opravdové dámy. Je zde také jedna paní Branhamová, paní Williamova Branhamová. Je to moje manželka. Ona se mnou půjde domů. Vidíte, ty ostatní půjdou se svými manžely.

Je jedna veliká, živá církev živého Boha. Ona je nositelem Jeho jména. Je naplněná jeho Duchem. To souhlasí. Já neříkám...

91 Já neodsuzuji dobré skutky, neodsuzuji jejich nemocnice a dobré věci, které dělají. Myslím si, že to je všechno nádherné, že tím se dostává Boží požehnání chudým a strádajícímu lidstvu. Já neodsuzuji všechny ty ostatní věci, které oni dělají. Jsou skvělé, to je v pořádku. A jejich organizace a jejich milióny dolarů; vidím raději tohle, než nějaké pašeráky s kořalkou na rohu ulice. Já je opravdu uznávám jako kazatele, kteří stojí za kazatelnou.

Ale co se týče toho shromažďování se spolu na konci správy plnosti času, bude to očekávání na zjevení se synů Božích. V té správě plnosti času, ve které On bude moci shromáždít všechny pospolu, všechno, co bylo přivedeno ke Kristu. A kdo je Kristus? Kolik z vás... Jak se můžeme do Něho dostat? 1. Korintským 12: „Jedním Duchem jsme všichni vekřtění do jednoho těla,“ kteréžto tělo je Kristovo a stali jsme se takto účastníky každého daru a každé dobré věci, kterou On má. Souhlasí to? A celá země napjatě lká v očekávání na ono zjevení se, kdy Kristus a jeho církev se sjednotí spolu.

Ale... ve správě plnosti časů... shromáždil pod jednu hlavu... v Kristu všechno, co je v nebesích, i... na zemi v něm

Ve kterém... jsme se také stali dědici...

92 Ó. Bratře Neville, odpusť mi, že jsem zabral tolik času. To slovo *dědictví*. Ó, aj! Já vím, že On... Je to jako příbuzný bratr. Doufám, že jsem neztratil rozum. Jsem prostě... Nemyslím si, že bych byl takový. Ale, ó, aj! Co? Dědictví. Obdrželi jsme dědictví. Někdo vám musí něco zanechat. Bůh vám před založením světa něco zanechal. Bylo to jméno vepsané do knihy, a když byl Beránek zabitý, vy budete uznáni spolu s Ním. Och! Nechejme si něco na dnešní večer. Přečteme si už jen kousek dál. Aj, aj! Jak se jen budeme moci dostat dnes večer do třetího verše — nebo do třetí kapitoly? Vždyť jsme přece ještě nepřešli přes čtyři či pět veršů z této kapitoly. Nuže, na závěr bych to ještě rád přečetl k zamyšlení a potom vás rozpustím.

Ve kterém jsme se také stali dědici, když...

93 {Text nebyl přeložen.}

Co? Jak jsme obdrželi toto dědictví zde? Jak jsme ho obdrželi? Díky tomu, že jsme chodili počestně? Jak jsme obdrželi toto dědictví? Jelikož jsme byli předurčeni. Amen. Fííí! Moji arminiánští bratři, vím, že je to pro vás velice tvrdé, nechci vás tím ranit, ale mně to způsobuje takovou příjemnost, když si uvědomím, že to... Vy to prostě máte. Vy jste to obdrželi, bratře, v pořádku. Vy to prostě nevidíte. Ale máte to stejně, vidíte. Vy jste v pořádku, vidíte. Jste v pořádku, ale... Ó, ale to je tak příjemné na tyto věci pohledět. Je to tak, jak řekl, bratr Neville, o té galerii, včera: „Vezměte si žebřík, obejděte to z druhé strany a uvidíte, co jste obdrželi.“ Ano, prosím. To je to, co... co je to? Duch Svatý je naším žebříkem, který nám řekne, co jsme obdrželi. Vidíte?

94 Podívejte, dědictví. Ó, aj! A jaký druh dědictví?

... když jsme byli předurčeni podle předsevzetí toho, který působí všechno podle rozhodnutí své vůle...

Když On byl... Předtím, než On byl tatínkem, předtím, než byl Bohem, předtím, než byl Spasitelem, předtím, než byl Uzdravitelem, předtím než byl tím vším, On předurčil, vložil jméno Beránka do knihy a pohleděl dolů skrze své předzvědění a spatřil to tvé jméno a vložil je tam také. Co to tedy je? A po nějaké době jsme přišli na tento svět narození z hříšných rodičů; víte, toulali jsme se po tomto světě. Nejdříve, jak víte, jako ten žid se zahnutým nosem, Pavel, víte, on vyváděl; a náhle něco řeklo: „Pojď tudy, tudy, tudy, tudy, tudy!“

A ty říkáš: „Ó, Abba, Otče!“

A tak jsme začali přicházet. Vidíte? Předurčil nás k našemu vlastnímu dědictví v Něm, které bylo pro nás předurčeno. My jsme to zdělili před založením světa. Vidíte? Ó! Pro svůj vlastní záměr, aby docílil Svoji vlastní, dobrou vůli, přesně tak, aby On byl Bohem a Spasitelem.

V něm jste i vy, když jste vyslechli slovo pravdy...

95 {Text nebyl přeložen.}

A kdo je tou pravdou? Ježíš je pravdou, pravdou Evangelia. Kterého Evangelia? Existuje pouze jedno Evangelium. Galatským 1 říká: „I kdyby anděl z nebe vám kázal nějaké jiné evangelium, ať je proklet. To je to Evangelium, Evangelium vašeho spasení, ne nějaké jiné. Neexistuje žádné jiné jméno dané pod nebem, skrze které bychom mohli být spaseni.“ Pouze v jakém jménu? (Shromáždění říká: „Pána Ježíše Krista.“) Ó, aj!

V něm... když jsme uvěřili, jsme byli označeni...

Ó: „Poté, když jste uvěřili!“ Jak bychom mohli něco takového překročit, bratři? Ale nechme si to na večer, co na to říkáte? Ó, aj! Nejsem schopen již dále dnes pokračovat. Nechme si to tedy na večer. Nemůžeme vynechat to slovo „zapečetění,“ jak se tam do toho dostanete. Vidíte?

96 Dědictví skrze předurčení. Já jsem něco zdělil. O jaké dědictví se jedná? Musel tam být někdo, kdo mi to dědictví zanechal. Jakže, vy říkáte: „Ježíš vám zanechal dědictví.“ Promiňte, Ježíš mi nikdy nezanechal žádné dědictví, Ježíš tobě nezanechal žádné dědictví. On pouze sestoupil, zaplatil za tvé dědictví, přivedl tě do tvého dědictví. Ale tvé jméno bylo vloženo do Beránkovy knihy života před založením světa. Dědictví ti bylo dáno Bohem. První bylo tvé dědictví. Ježíš pouze přišel... Hle, jak oni se to snaží vysvětlit: Bůh řekl: „Dobrá, je tu spousta ztracených lidí a já... chci, aby byli spaseni, a proto pošlu Ježíše a možná On... Možná bude někdo litovat a uvědomí si, co jsem vykonal, a bude spasen.“ Pro smilování! Takto bych nemohl spravovat ani svou kancelář — i když to někdy dělám tak mizerně, Gene, ale tak bych toho nikdy nedocílil. A co Bůh?

97 Bůh svým předzvěděním přesně viděl, kdo bude spasen a kdo nebude spasen. On poslal Ježíše, aby zachránil ty, které On již vybral. Copak Pavel neřekl pět veršů předtím, že On nás v Něm vybral dokonce předtím, než vzniknul tento svět? To je naše dědictví. Bůh nás vybral a dovolil, aby Ježíš přišel a zaplatil tuto cenu. Čím? On prolil Svou krev, aby nám žádný hřích nebyl počítán. Ty jsi neudělal nic. Dobrá, jestliže...

„Kdo hřeší dobrovolně po přijetí poznání pravdy, pro něho již nezůstává žádná oběť.“

Nuže, a díky tomu můžete znovu povstat a říct: „Co s tím, bratře Branhame?“

Pouze si zapamatujte, vidíte... „Kteří přijali poznání pravdy.“ Oni nikdy nepřijali pravdu; přijali pouze její poznání. Vidíte? Je nemožné pro ty, kteří byli jednou osvíceni a stali se účastníky Ducha Svatého a okusili moci dobrého Slova... Jako ti, do určité míry věřící, tam v minulosti. Tolik lidí mi ohledně toho napsalo.

98 Tito okrajově věřící došli pouze sem, zatímco Jozue s Kálefem došli až tam na konec. Proč? Nuže, my to budeme nazývat Duchem Svatým, tu zem, která se nachází před nimi. Oni jsou zatím tam vzadu; řekněme, že to je Duch Svatý, a oni se nacházejí tam, vzadu, venku. Vidíte? To zaslíbení, které je, leží tam. Oni říkají: „Dobrá, vyšleme deset špehů, po jednom z každého pokolení, aby všechna naše pokolení mohla vědět, jaké je jejich dědictví a kde tam budeme umístěni. Kde my budeme umístěni. A tak se chystáme vyslat nějaké špehy.“

Když oni tam přišli a řekli: „Ó, aj! Budou se nám posmívat jako svatým povalečům! Ó, aj! Nejsme toho schopni docílit.“ Vidíte?

Jozue a Kálef řekli: „Uvidím, jak to vypadá.“ A tak tam přišli a rozhlíželi se kolem dokola. Aj, oni takhle natáhli svoji ruku a odetli ratolest s jedním hroznem a přinesli ho zpět. Řekli: „Chlapci, to je znamenité, to je prostě znamenité! Zde to máte, ochutnejte si z toho.“

A hle, co oni říkali: „Ó, ono je lahodné, ale, ó, podívejte se na ty veliké... Ó, my na to nestačíme. Jsme schopni se postavit těm všem velkým denominacím a těm velikým věcem? Ó, to je příliš zlé, to se nám nepovede. Určitě ne! Raději se do toho ani nepouštějme. Opravdu ne.“ A začali říkat: „Raději se vraťme k těm hrncům plným masa v Egyptě.“ Kéž bychom tam raději zůstali. Nejsme schopni toho docílit. Ta cesta je příliš nejistá. Ó, my na to nestačíme, neuděláme to.

99 Starý Kálef řekl: „To chce klid, pánové!“

Jozue řekl: „Budte všichni zticha! Dovolte mi něco říct.“

„Ó, běda, běda, běda, to se nám nepovede! Ó, nejsme toho schopni. Dobrá, já bych musel opustit svoji karetní společnost, bratře Branhame... Musela bych si nechat narůst vlasy jako nějaká stará ženská. Nevím, co bych si počala, kdybych se musela vzdát svých šortek, kdybych se měla vzdát...“ Vidíte? „A kdybych se měl vzdát svých cigaret, kdybych to musel udělat!“ Ó, svou přílišnou opatrností nejsi dobrým příkladem. Ano. „Prostě nemohu to udělat.“

Jozue řekl: „Ó, to je dobré. Haleluja! My to zvládneme.“ Čím to bylo? Oni se dívali na ta veliká, hradbami opevněná města. A Jozue s Kálefem se dívali na Bohem dané zaslíbení. Stůjte ve Slově, nezáleží na tom, kdo jste. Stůjte s tím Slovem!

100 Petr řekl: „Čiňte pokání a ať se každý jeden z vás pokřtí ve jménu Ježíše Krista na znamení odpuštění vašich hříchů, protože to zaslíbení patří vám. (Co je zaslíbená země?) To zaslíbení patří vám i vašim dětem i všem, kdo jsou daleko, kohokoli povolá Pán, náš Bůh.“

Nerad bych, aby vás to ranilo (na závěr), prosím, neberte to tak. Jsou zde poutníci svatosti a nazarejci, a vy jste došli k tomu posvěcení, došli jste až do toho bodu, že jste už mohli spatřit ty hrozny, a pak jste se otočili a vrátili se zpět. Vidíte, co se stalo? Hle, co se přihodilo. Vy jste nedošli až do té země. Ukažte mi jednoho nazarejce nebo poutníka svatosti nebo někoho jiného z nich na tomto území dnes, kde se konají veliké uzdravovací kampaně a jsou vidět záznaky a divy. Ukažte mi jednoho. Vy jste se usadili dole v Egyptě, raději jste se vrátili k hrnci s česnekem. Zastavili jste se u Kádesbarne. Je to tak.

101 Sledujte to, dovolte mi, abych vám ukázal jedno místo v epištole k Židům ze šesté kapitoly: „Neboť je nemožné pro ty, kteří byli jednou osvíceni (vy to víte; pokud ne, víte to teď. Vidíte?) a stali se účastníky, okusili těch nebeských darů...“

Okusili, vidíte? Lidé přicházejí do sboru, posedávají kolem dokola a říkají: „Víte, oni snad mají pravdu. Může to být pravda. Snad ano, ale tak či onak, řeknu ti, hochu, je k tomu zapotřebí spousta víry, aby to vykonat.“

„Okusili nebeských darů a přestali si cenit krve smlouvy,... kterou byli posvěceni.“

Jako jistý kazatel. Maminka ho posílá pryč z domu. On řekl: „Mám povolání, abych se stal služebníkem Páně.“

„V pořádku. Ale já musím nejdříve jít pracovat jako prادلena na valše, miláčku. Pošlu tě do nějaké školy.“ To je ta nejhorší věc, kterou ona udělala. Je to tak. Oni tam z něho dostanou všechno, co se Bůh do něj snažil dostat.

102 A potom... Nuže, sledujte.

„Protože jestliže dobrovolně hřešíme, po přijetí poznání pravdy...“ Poznání — zkontrolujte si to v Písmu a tam uvidíte, že Bible říká, že On je tentýž včera, dnes i na věky — vidíte, že to je poznání pravdy. Uvidět to a odvrátit se od toho a přestat si cenit krve smlouvy...

Nějaký člověk řekne: „Ó, ano, já věřím v Boha.“ V pořádku, udělej tedy první krok.

„Jistě, já věřím v posvěcení.“ V pořádku, ty jsi již na hranici, už jsi hotov přijmout Duchu Svatého. Ale podíváš se tam a řekneš: „Já tomu nerozumím. Kdybych měl jednat jako... Nevím. Víš, jak těm lidem říkají? Hm — hm, nevím, jestli bych to mohl dělat nebo ne. Nikoliv, myslím si, že bych měl raději poodejít a nechat to na pokoji.“ Vidíte.

A víte, co se stane? On řekl, že je nemožné, aby tam oni mohli někdy vejít. Oni se prohřešili proti svému dni milosti. Říká to Bible. Ví, že je to drsné, ale Bible říká: „Okusili nebeských darů a přestali si cenit krve smlouvy, kterou...“

103 Oni říkají: „Já věřím v posvěcení, v dobrý, čistý, svatý život.“

Jistě, ale co jsi udělal, když jsi uviděl křest Duchem Svatým, a také (vodní) křest a ty ostatní věci, které jsou v Bibli a co jsi pak udělal? Přestal sis cenit krve smlouvy, kterou jsi byl posvěcen, uznals ji za nesvatou věc. Copak tě sem, pro pána krále přivedlo, člověče? Co tě před tím zastavilo, že jsi nezůstal

padlým hříšníkem? Co to bylo, co odstranilo z tvého života hřích, kouření, pití, ženy a ostatní věci z tvého života, které tam nemohou být? Kdo to způsobil? Krev smlouvy! Pak jsi tedy došel dost daleko, abys ochutnal hrozny z té země; a stydíš se za Evangelium? Bojíš se denominace? Bože, smiluj se! Ano, pane. „Přestane si cenit krve smlouvy, uzná ji za nesvatou věc, pohrdne skutky milosti. Je pro něj nemožné, aby kdykoliv mohl vejít do této země.“

104 Co se to stalo? Ptám se vás. Nuže, já jsem typolog a každý člověk, který je obeznámen s Biblií, je typologem. Vešel alespoň jeden z těchto mužů do zaslíbené země? Ani jeden. A kdo byli ti, kteří tam vešli? To byli ti, kteří tam šli jako první a vrátili se se slovy: „My jsme to schopni udělat.“

„My můžeme mít Ducha Svatého, protože to tak řekl Bůh! Petr řekl o Letnicích, jestli budu dělat pokání a nechám se pokřtít ve jménu Ježíše Krista, přijmu Ducha Svatého, protože to zaslíbení platí pro mě. A já jsem ochoten to udělat. To patří mně, to zaslíbení je moje.“ Pochopili jste to? „Nuže, to je moje zaslíbení, já ho přijímám. Ono je moje!“ Jistě. To byli ti jediní.

„Ó,“ vy říkáte: „Ale, bratře Branhame, při zmrtvýchvstání...“ Oni tam nebudou. „Ó, nebudou tam?“ Ne, pánové. Ježíš řekl...

105 Oni řekli: „Ty se děláš tak velkým jako Mojžíš, a Ty jsi řekl, že jsi byl... že jsi viděl Abrahama.“ Oni řekli: „Abraham je přece mrtev... jakže, tobě ještě není ani padesát let a říkáš, že jsi viděl Abrahama?“

On řekl: „Předtím než byl Abraham, JÁ JSEM.“ Ó, aj! Ten JÁ JSEM, všudypřítomný, věčný Bůh. Ne včerejší, ne zítřejší; JÁ JSEM, vidíte. Všudypřítomný Bůh, ten Elohim, JÁ JSEM. A potom oni vzali... oni se Ho chystali zabít.

Oni řekli: „Dobrá, naši otcové jedli mannu na poušti čtyřicet let. Bůh posílal chléb jako déšť z nebe a krmil je. Chodili do shromáždění a čtyřicet let byli dobrými členy v církvi. (Moje babička zemřela právě v této církvi,“ a tak dále.) „Naši otcové jedli mannu na poušti čtyřicet let.“

A Ježíš řekl: „A každý jeden z nich je mrtev.“ (Mrtev, znamená „věčně oddělený.“) „Každý jeden je mrtev. Ale já pravím vám, já jsem chléb života, který přišel od Boha z nebe. Člověk, který bude jíst z toho (Duchovního chleba), má věčný život a nemůže zahynout. Já ho vzbudím v ten poslední den.“ Och, bratře, copak On není nádherný?

Není On nádherný, nádherný, nádherný?
Není Ježíš náš Pán nádherný?
Oko nevidělo, ucho neslyšelo,
co Bůh řekl ve svém Slově;
není Ježíš náš Pán nádherný?

106 Souhlasí to? Vidíme tedy rozpoznání Ducha, jak probíhá mezi námi. Vidíme, jak On koná zázraky a znamení a divy. Vidíme, co je psáno zde ve Slově a vidíme, jak je to zde potvrzeno. Ó, aj!

Oko nevidělo, ucho neslyšelo,
co Bůh řekl ve svém Slově;
není Ježíš náš Pán nádherný?

107 Během následujících dvou nebo tří minut se zde bude konat vodní křest. A ti, kteří budou pokřtěni; ať ženy odejdou sem a muži ať odejdou na tu stranu. A nyní muži, po levé straně, tady po této straně. A ženy zde po této. Tam budou čekat sestry s připravenými šaty. A jestliže je tu dnes ráno nějaký muž nebo nějaká žena, kdo je přesvědčen, že uvěřil Božímu Slovu a věří, že Bůh dodržuje svá zaslíbení, a jestli ten člověk důkladně učinil pokání ze všech svých hříchů...

Nuže, krev ještě nic nevykonala. Ne, je to způsobeno pouze vaší vírou v Boha. A Bůh volá (bratr Branham znázorňuje asi hrdliččin hlas.) „Vrků, vrků, vrků,“ On vás volá. Pohledte, co On teď dělá. „Vrků, vrků.“

„Nikdy jsem nebyl pokřtěn.“

„Vrků, vrků.“

„Dobrá, ó, kéž bych jen mohl začít a změnit své konání.“

„Vrků.“ O to se právě jedná — začni. A pak se změní tvé jednání, když začneš. Vidíš? Musíš udělat obrat a začít. Vidíš?

Říkáš: „Nu, já jsem to nikdy tak neviděl.“

108 Dobrá, drahý bratře, chtěl bych, abys mi ukázal jedno místo Písma, kde byl nějaký člověk... Předkládal jsem to po celých třicet jedna let své služby, kolem celého světa, biskupům, aby mi ukázali, kdy jedna, jediná osoba, byla pokřtěna nějakým jiným způsobem než ve jménu Ježíše Krista. A každý kdo nebyl pokřtěn v Ježíšově jménu, musel přijít a být znovu pokřtěn v tomto jménu.

Bůh měl pouze jedno jméno a Jeho jméno je Ježíš. To byl jeho Syn. On přijal jméno svého Syna. Bůh... Nuže Ježíš, to tělo, to byl člověk. My o tom víme. Byl to syn Boží, který byl zastíněn. Inu, my nevěříme způsobem, jak věří jednotáři. Tito lidé říkají, že Bůh je jako váš palec. My věříme, že jsou tři Božské atributy. Tři Boží atributy, ve kterých je Bůh zjevený. Ale je pouze jeden Bůh. Vidíte? Je to tak. Nevěříme... Věříme v... Dovolte mi to ukázat takto; my věříme, že Bůh žil ve třech úřadech. Jednou měl jeden z těchto úřadů na zemi.

109 (Nuže, ženy, vy přejděte na tuto stranu a muži na tuto, ti z vás, kteří se připravují. Kteří se teď připravují pro bohoslužbu křtu.)

110 A nyní, Bůh měl tři úřady. Jeden z nich byl nazván Otcovstvím neboli dispensací [Poznámka 3: Dispensace - ekonomie Otce]; ten další byl nazván Synovstvím; a ten další byl nazván Duchem Svatým. Nuže, ve které dispensaci působí Otec v dnešní době? (Shromáždění říká „Ducha Svatého.“) Ducha Svatého. A ve které byl v minulé době? („Ježíšově.“) Ježíš. A ve které byl ještě v dávnější době? („Otce.“) Ale to byl pouze jeden Bůh. Souhlasí to? On je Otcem, Synem a Duchem Svatým. Tyto tři úřady, to jsou tři úřady jednoho Boha. Jeden Bůh.

Ale teď, Otec není jméno. Souhlasí to? Chci se vás na to zeptat. Chci vám předložit Matouše 28:19, kde Ježíš řekl: „Proto jděte, dělejte učedníky ze všech národů a křtíte je ve jméno (j-m-é-n-o), ve jméno Otce...“

111 Nuže, chtěl bych se přesvědčit, jak dobře znáte Písmo. Řekněte mi, kdy jsem překročil linii. On jim řekl: „Jděte na celý svět, kažte Evangelium všemu stvoření. Kdo uvěří a pokřtí se, bude spasen. Kdo neuvěří, bude odsouzen. Znamení tato budou provázet ty, kteří uvěří. Ve jménu mém dábly vymítat budou (souhlasí to?), novými jazyky mluvit budou, hady brát budou.“ Nuže, já vám pouze cituji Matouše...

Nyní poslyšte. Ptám se každého historika. Je to nahráno na pásce, a tak to půjde do širého světa. Chtěl bych požádat jakéhokoliv historika, aby ke mně přišel a předložil mi nějaké místo Písma nebo verš... ne Písmo, ale nějaký verš Písma nebo příběh nebo verš z historie, aby poukázal na to, že nějaký protestant, kdokoliv, byl někdy pokřtěn ve jménu Otce, Syna a Ducha Svatého, dokud to nebylo nařízeno Katolickou církví na Nicejském koncilu. Nuže, to je na pásce a půjde to napříč celým světem. Třicet sedm různých jazyků, do kterých je to překládáno. A já vám zaplatím i za vaši cestu ze zámoří. Je to tak.

„Otec, Syn a Duch Svatý,“ to je falešné, je to napodobenina, katolické dogma a ne křesťanský křest. Ano. Luther to převzal z Katolické církve, spolu s katechizmem. Wesley to přijal a pokračoval v tom. Ale tohle je den zjevení se synů Božích, kdy tajemství, která byla skryta od založení světa, jsou oznamována. To je ta hodina. Jistě.

112 Zapamatujte si, nikdy žádná osoba v Bibli nebyla pokřtěna ve jménu Otce, Syna a Ducha Svatého. Tři sta let od smrti posledního z apoštolů nebyl nikdo pokřtěn ve jménu Otce, Syna a Ducha Svatého. Četl jsem obě části [Poznámka 4: Takzvaných Církevních otců], jak „Před - Nicejské otce,“ tak i „Nicejské otce“. A od té doby oni organizovali něco, co nazývají univerzální křesťanskou církví a udělali z toho organizaci a přinutili do toho všechny lidi, což je Katolická církev. Opravdový význam slova *katolický*, znamená „univerzální,“ univerzální křesťanská církev, celosvětová, jedna církev, aby pokryla svět svým křesťanstvím.

Oni do toho přinutili lidi. A tam přijali... Odstranili Venuši, přejmenovali ji na Marii. Vzali Pavla... na místo Jupitera postavili Pavla. To je stále pohanství. Je to tak. Vzešla z toho Katolická církev a po pěti stech letech...

113 V současné době v Louisville promítají Bena Hura. Nedávno promítali Deset přikázání. Byl bych rád, kdyby někdy natočili jedno z... pokud by mohli něco z těch patnácti set let Temných věků. Přál bych si, aby to natočili. Patnáct set let pohanického pronásledování, kdy oni nutili všechny lidi a zabíjeli a vraždili a věšeli je. A přivazovali je za ruce mezi dva voly a buď políbit kříž, nebo ti voli půjdou každý jiným směrem. Položil jsem ve Švýcarsku svoji ruku na sloupy, kde je stavěli a vyřezávali jim jazyky, nazývali je čarodějnicemi, a vším možným. Je to čistá pravda. Ano!

114 A ten samý duch existuje i dnes. Je to pouze zákon, který to zadržuje. Ale počkejte, dokud nepřijde jejich svoboda. Říká o tom Bible. Jen počkejte, až oni ukážou svoje barvy, když se jim k tomu naskytne příležitost. Možná si to velice brzy zvolíte, nakolik vím. Vidíte. To bude. Nic to nezadrží. To musí přijít. Je to tak. To musí přijít. To přichází. A když to přijde, pak si dávejte pozor. Ale bratře, ty měj na vědomí pouze tuto jedinou věc: Víím, komu jsem uvěřil. Amen. A budeme kráčet dál. Vidíte? Je to tak.

115 To je ten čas, kdy pisatel... když jsem řekl překladateli Lamsovy Bible, když se podíval a uviděl ten starověký Boží znak, přesně tak, měl uvnitř tři malé tečky, zeptal jsem se: „Co to znamená?“

On řekl: „To jsou tři Boží atributy.“

Řekl jsem: „Takové jako Otec, Syn a Duch Svatý?“

On se na mě podíval a řekl: „Ty tomu tak věříš?“

Řekl jsem: „Ano, pane.“

On řekl: „Byl jsem svědkem jednou večer toho rozpoznávání. Pomyslel jsem si, že jsi Pánovým prorokem.“ Řekl: „Bůh žehnej tvému srdci.“ Objal mě a řekl: „Teď vím, že je tomu tak.“ Řekl. „Tito Američané, oni vůbec nevědí, čemu...“ Řekl: „Oni prostě nevědí nic.“ Řekl: „Oni berou východní knihu a snaží se z ní udělat knihu západní. Ale oni vůbec neznají svoji Bibli.“ Řekl: „Není zde žádné jiné jméno dané pod nebem, žádné jiné jméno; protože všichni, kteří kdy byli pokřtěni... ve jménu Ježíše Krista. Neexistuje něco takového jako tři osoby v jednom Bohu.“ A to byl bratr Lamsa, dr. Lamsa, překladatel Lamsovy Bible, který je důvěrným Eisenhowerovým přítelem a mnoha významných diplomatů na světě, a tak dále. On mě objal a řekl: „Jednoho dne tě za to zastřelí.“ „Ale,“ řekl, „zapamatuj si, že všichni takoví lidé umírají pro tuto věc.“

116 Chtěl bych být takový jako starý Petr v té době, když seděl ve vězení. Byl tam malý, starý muž a byl celý nervózní. A on řekl: „Co ti je?“

On mu odpověděl: „Copak nevíš, že budeš popraven?“

Petr řekl: „Ano.“

On řekl: „Dobrá, ty budeš dnes popraven.“

Řekl: „Ano.“

On řekl: „Dobrá, copak se nebojíš?“

Odpověděl: „Ne.“

On mu řekl: „Musíš být tedy jedním z těch, které nazývají křesťany.“

On mu řekl: „Ano.“

Řekl: „Co se stalo?“

A on mu řekl. Posadil se a vyprávěl mu ten příběh. A když došel do konce, řekl: „Dnes ráno jsem mohl být osvobozen. Mohl jsem se připojit k některé z jejich denominací a žít dál, vidíte. Mohl jsem být osvobozen. Ale když jsem procházel bránou do města, uviděl jsem Jednoho, jak přichází. On vcházel dovnitř. Věděl jsem, kdo to je. Řekl jsem: ‚Pane, kam jdeš?‘ On řekl: ‚Vracím se, abych byl znovu ukřižován.‘“ On řekl: „Já se právě teď vracím zpátky.“

Za chvíli se ozval hlas: „Kdo z vás se jmenuje Šimon Petr?“

Odpověděl: „Tady jsem.“ (Konec pásky.)

www.messagehub.info

Kázání

Williama Mariona Branhama

„...ale ve dnech hlasu...“ Zjevení 10:7